

Udskriftsdato: 22. februar 2021

KEN nr 9249 af 21/04/2015 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 15-70-00766

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 15-70-00766

Pressenævnets kendelse i sag nr. 15-70-00766

Resumé

Mand bag flere firmaer utilfreds med udsendelse

TV 2 Operation X bragte udsendelsen ”De falske direktører” i to afsnit. Manden bag de firmaer, som blev omtalt, klager blandt andet over, at han bliver fremstillet som uvederhæftig i udsendelsen. Pressenævnet udtaler dog ikke kritik af udsendelsen.

Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

Pressenævnet træffer afgørelse i sager om, hvorvidt der er sket en offentliggørelse i strid med god presseskik, og hvorvidt et medie er forpligtet til at offentliggøre et genmæle, jf. medieansvarslovens § 34 og § 40, jf. lovens § 36.

Spørgsmålet om, hvorvidt straffeloven er overtrådt, henhører under domstolene, og falder uden for nævnets kompetence. Pressenævnet kan derfor ikke tage stilling til, hvorvidt brevhemmeligheden er brudt i relation til brevene udleveret af [Person G] til TV 2. Pressenævnet kan heller ikke tage stilling til, hvorvidt TV 2 uberettiget har skaffet sig adgang til fremmed hus eller andet ikke frit tilgængeligt sted, eller ikke har forladt fremmed grund efter at være opfordret dertil.

God presseskik

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives er korrekte. Oplysninger, som kan være skadelige eller krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende. Forelæggelse bør ske således, at der gives den adspurgte rimelig tid til at svare. Berigtigelse af urigtige meddelelser skal finde sted på redaktørens eget initiativ, hvis og så snart kendskab til fejl af betydning i de bragte meddelelser indgår. Berigtigelsen skal foretages i en sådan form, at læserne får mulighed for at blive opmærksom på berigtigelsen. Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt A.1, A.3, A.7 og B.1.

[Person I]

Pressenævnet lægger til grund, at [Person I] i flere interviews med TV 2 har påstået, at han var uvidende om, at han var indsat som direktør, og at det først var under forbudssagen, at TV 2 blev opmærksom på, at dette ikke var tilfældet. TV 2 rettede fejlen i slutningen af første del af programmet i en voiceover.

Interviewet med [Person I] er en meget lille del af programmet. [Person I]s påstand i programmet, som han ændrede under forbudssagen, stemmer overens med de øvrige indsatte direktørers påstand om, at de er indsat som direktører uden deres vidende. Pressenævnet finder det uheldigt, at TV 2 ikke har fundet det muligt at nå at klippe [Person I]s udtalelser ud af programmet. Pressenævnet finder dog ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik, da det ikke ville have ændret det indtryk, seeren – på baggrund af de øvrige oplysninger i sagen, herunder udtalelser

fra andre indsatte direktører – efterlades med. Endvidere er det Pressenævnets vurdering, at det for udsendelserne ikke har den store betydning, om [Person I] var indsat som direktør eller var stråmand, uanset om det var frivilligt eller ej. TV 2 har – nu også på TV 2 Play – gjort seerne opmærksom på, at [Person I]s udtalelser i programmet ikke var de samme som under forbudssagen. Pressenævnet udtaler ikke kritik.

Konfrontation

I det konkrete tilfælde havde [Klager] indledningsvis oplyst til TV 2, at han gerne ville medvirke til et interview. TV 2 havde på den baggrund igennem længere tid ført en lang mailkorrespondance med [Klager] og herunder stillet ham en lang række spørgsmål. [Klager] mente til trods herfor, at spørgsmålene ikke var konkrete nok, og afviste derfor på et senere tidspunkt at lade sig interviewe. TV 2 forsøgte alligevel den 2. september 2014 at konfrontere [Klager], hvilket dog heller ikke førte til noget interview. Den 24. oktober 2014 forsøgte TV 2 endnu en gang at få et interview med [Klager] ved en (uåbnet) restaurant. [Klager] anmodede TV 2 om at forlade stedet.

Sædvanligvis bør et medie acceptere, hvis en person afviser at medvirke ved en tv-optagelse. I den konkrete situation svarede [Klager] på enkelte spørgsmål, mens han forsøgte at få TV 2 til at forlade ejendommen.

Pressenævnet finder, at spørgsmålene lå inden for den spørgeramme, som TV 2 havde meddelt [Klager] i den forudgående omfattende mailkorrespondance mellem [Klager] og TV 2, og finder efter en samlet vurdering ikke, at TV 2 har tilsidesat god presseskik.

Legitimation på indsatte direktører

Pressenævnet bemærker indledningsvis, at redaktøren i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet er berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at afvise at omtale forhold, der for en af deltagerne forekommer centrale.

Det fremgår af klagen, at [Klager] er af den opfattelse, at baggrunden for, at [Klager] til TV 2 kun fremsendte legitimation på én af de af ham indsatte direktører, er, at det var den eneste, han kunne afkode, at TV 2 spurgte ind til.

Pressenævnet lægger efter parternes oplysninger til grund, at der er tale om, at [Klager] i september 2014 til TV 2 fremsendte kopi af sit brev til Erhvervsstyrelsen. Brevet var vedlagt legitimation på en direktør [Direktør]. Denne direktør blev imidlertid senere registreret i CVR som uretmæssigt indsat i direktionen i TMS ApS. Pressenævnet finder derfor ikke, at TV 2 har tilsidesat god presseskik ved ikke at omtale, at TV 2 var blevet forevist legitimation på én af de mange direktører, som angiver sig uretmæssigt indsat som direktører i diverse selskaber.

Endvidere ses det af mailkorrespondancen mellem [Klager] og TV 2 forud for udsendelserne, at TV 2 flere gange fremlagde en række af navne på de direktører, som føler sig uretmæssigt indsat i diverse selskaber, og som TV 2 har været i kontakt med. Det er herefter Pressenævnets opfattelse, at TV 2 har givet [Klager] mulighed for at sende den legitimation på indsatte direktører, som han måtte mene, var relevant. Pressenævnet finder derfor ikke, at TV 2 har overtrådt presseetiske regler.

Brevet fra SKAT til [Selskab I] ApS

Det fremgår af klagen, at [Klager] klager over, dels at hverken [Person G] eller TV 2 returnerede brevet til SKAT, dels at brevet blev offentliggjort og i den forbindelse, at det ikke blev forelagt ham inden offentliggørelsen.

Pressenævnet har efter de presseetiske regler ikke kompetence til at tage stilling til, om [Person G] eller TV 2 burde have returneret brevet til SKAT.

Videre bemærker nævnet, at det ikke er i modstrid med de presseetiske regler, at et medie modtager materiale, uanset om materialet er undergivet tavshedspligt eller af andre grunde bør behandles fortroligt.

Offentliggørelse af oplysninger, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtalte. Nævnet finder ikke, at oplysningerne i brevet var af en sådan karakter, at TV 2 ved at offentliggøre disse har handlet i strid med god presseskik.

Brevet fra SKAT til [Selskab I] ApS er dateret den 24. september 2014. TV 2 fremsendte den 11. november 2014 en mail til [Klager], hvoraf informationerne fra brevet fra SKAT til [Selskab I] ApS omtales. Mailen blev sendt til den samme adresse, som den øvrige mailkorrespondance med [Klager] er blevet sendt til og fra. Pressenævnet lægger efter parternes oplysning til grund, at [Klager] ikke besvarede mailen fra TV 2.

Pressenævnet finder på den baggrund, at TV 2 har forelagt oplysningerne i brevet fra SKAT for [Klager]. Pressenævnet udtaler ikke kritik.

[Person G]s forklaring om besøg af ”skumle typer”

Uanset, at det af retsbogen fra forbudssagen fremgår, at [Person G] har følt sig truet af TV 2s journalister, før han blev klar over, hvem de var, finder Pressenævnet ikke grundlag for at udtale kritik. TV 2 kan og skal ikke dokumentere, hvorvidt [Person G] i almindelighed har følt sig truet, eller hvorvidt han har haft grundlag for at føle sig truet. Der er tale om [Person G]s personlige vurdering af situationen. Pressenævnet udtaler ikke kritik.

Sorte lønninger

Sorte lønninger omtales i udsendelsen i relation til selskaberne [Selskab L] A/S, [Selskab R] ApS og [Selskab I] ApS, som [Klager] har eller har haft en tilknytning til.

Det fremgår af brevet af 24. september 2014 fra SKAT til [Selskab I] ApS, at overførslerne mellem [Selskab I] ApS og de øvrige selskaber må anses som hævninger af kontanter til brug for udbetaling af sort løn. Endvidere fremgår det af udtalelsen fra flyttemanden [Tidligere medarbejder], som blev tilbudt ansættelse i flyttefirmaet [Selskab J], men på papiret var ansat i [Selskab R] ApS, at han blev tilbudt at få en del af sin løn udbetalt sort.

Pressenævnet finder, at oplysningerne om, at selskaber med tilknytning til [Klager] udbetaler en del af lønnen ”sort”, kan være skadelig for [Klager]. TV 2 skulle derfor forelægge oplysningen for ham og give ham mulighed for at fremsætte sine kommentarer til oplysningerne, før historien blev bragt.

Oplysningerne nævnes i mailen af 11. november 2014 til [Klager]. Jf. ovenfor under punktet *Brevet fra SKAT til [Selskab I] ApS* lægger nævnet til grund, at oplysningerne således blev forelagt

for [Klager], og at han havde mulighed for at fremsætte sine kommentarer til TV 2, før historien blev offentliggjort. Pressenævnet udtaler ikke kritik.

Kædesvind

Pressenævnet lægger til grund, at en medarbejder fra SKAT i første del af programmet oplister de kendetegn som gør sig gældende for kædesvind. Pressenævnet finder, at TV 2 på tilstrækkelig vis dokumenterer, at de kendetegn, som SKAT-medarbejderen opstiller i programmet gør sig gældende for blandt andet [Selskab I] ApS, som [Klager] har en relation til. Dog er selskabet på tidspunktet for udsendelsen ikke taget under konkursbehandling, hvorfor det ikke endeligt kan afgøres, at der er tale om kædesvind i alle de tolv undersøgte selskaber. På denne baggrund finder Pressenævnet det berettiget, at TV 2 i slutningen af programmet konkluderer, at det ikke er sikkert, at der er tale om kædesvind, men at der foregår nogle ting, som berettiger, at man stiller spørgsmål.

TV 2 har pr. mail af 11. november 2014 forelagt [Klager] SKATs udtalelser og TV 2s konklusion. Mailen blev sendt til den samme adresse, som den øvrige mailkorrespondance med [Klager] er blevet sendt til og fra. Pressenævnet lægger endvidere til grund, at [Klager] ikke besvarede mailen fra TV 2.

Pressenævnet finder på den baggrund ikke, at der er grundlag for at udtale kritik af, at TV 2 omtaler kædesvind i programmet.

Pressenævnet finder heller ikke i øvrigt grundlag for at udtale kritik i anledning af programmet.

[Klager] har klaget til Pressenævnet over Operation X-programmet ”De falske direktører”, som blev sendt på TV 2 den 2. og den 3. december 2014, idet han finder, at god presseskik er tilsidesat.

1 Sagsfremstilling

TV 2 bragte den 2. december første del af Operation X-programmet ”De falske direktører”. Af udsendelsen fremgik blandt andet følgende:

”*Studievært [voiceover]*: Fiktive firmaer på falske adresser og med stråmænd som direktører er en vigtig del af det, som kaldes kædesvind [...]”

Studievært [voiceover]: Bagmændene er svære at finde frem til, og helt uskyldige danskere risikerer at ende med regningen, når deres identitet bliver brugt i svindelnumret [...]

[Tidskode 02:18]:

Studievært: Det kan være dig, der som den næste modtager et brev fra SKAT, hvor der står, at du skylder millioner af kroner. Uden at du ved det, kan du nemlig stå registreret som direktør for en falleret virksomhed, der er blevet brugt til omfattende kædesvind, og nu hænger du på regningen.

Studievært [voiceover]: I Danmark har vi gjort det nemt og billigt at starte virksomhed, men spørgsmålet er, om vi samtidig har gjort det alt for nemt at svindle os alle sammen.

Studievært: Det har vi tænkt os at undersøge.

[...]

[Tidskode: 08:40]

Studievært [voiceover]: De to selskaber, som [Person A] blev indsat som direktør for, hedder [Selskab A] og [Selskab B].

Studievært: Og i papirerne her fra Erhvervsstyrelsen, kan jeg se, at beslutningen om at indsætte [Person A] som direktør i de to selskaber, blev besluttet på ekstraordinære generalforsamlinger afholdt den samme dag, på samme adresse. Det lyder som et sted, der er værd at undersøge.

[...]

Studievært [voiceover]: Her på McDonald's i Vallensbæk Strand blev der altså den 9. august 2011 afholdt ekstraordinær generalforsamling i de to anpartsselskaber [Selskab A] og [Selskab B].

Studievært: Generalforsamlingerne var lovligt indkaldt, kan jeg se, men der står ikke noget om, hvem der deltog, altså udover dirigenten på møderne [”[Klager]” står der på et stykke papir, som studieværten viser].

Studievært [voiceover]: [Klager] hedder han, og i begge referater har han skrevet, at [Person A] enstemmigt blev valgt som direktør.

Studievært: Jeg kan også se, at det er [Klager], der har foretaget alle elektroniske registreringer i Erhvervsstyrelsen, herunder altså også registreringen af [Person A] som direktør.

Studievært [voiceover]: Jeg vil gerne finde ud af, hvem [Klager] er, han har tidligere medvirket i et interview i Jyllands-Posten, hvor han kalder sig ”iværksætter af Guds nåde”.

Studievært: Men en aktindsigt hos Erhvervsstyrelsen i alle de selskaber, hvor [Klager] enten har stået som direktør, eller har foretaget ændringerne i det centrale virksomhedsregister, afslører et interessant billede af den gudbenådede iværksætter.

Studievært [voiceover]: For [Klager] har haft med ikke færre end 65 selskaber at gøre. 50 af de selskaber er nu konkurs eller under konkursbehandling, 3 selskaber er opløst og 12 er fortsat aktive. I de konkursramte selskaber, som vi har kunnet få oplysninger om, er der krav på 317.000.000 kr. Men konkursboerne er stort set tomme.

Studievært: Det er altså rigtig mange penge, der mangler.

Studievært [voiceover]: Et af de mange konkursramte selskaber hedder [Selskab C], en håndværkervirksomhed, der gik konkurs i 2011, og efterlod ubetalte regninger for fem millioner kroner.

Studievært [interviewer]: Goddag, goddag.

[Person B]: Goddag goddag [Studievært].

Studievært [voiceover]: Det er lykkedes mig at finde frem til [Person B], der stod registreret som direktør, da [Selskab C] gik konkurs. Men det er tilsyneladende kun på papiret, han har været direktør.

[Person B]: Der var jo et firma, der skulle tømmes i mit navn. Det er min identitet, der er blevet brugt på det, jo.

Studievært: Så du kom til at hænge på det?

[Person B]: Ja, det gjorde jeg jo i hvert fald.

Studievært: Hvordan foregår det?

[Person B]: Det foregår via en god arbejdskollega, der kom i kontakt med [Klager] om, at han havde et firma jo, [Selskab C], hvor de gik og renoverede ejendomme og jeg er jo selv håndværker, det var jo, det lyder jo meget interessant. Så det sprang vi ind i.

Studievært: Hvor skulle jobbene komme fra?

[Person B]: Dem skulle han skaffe.

Studievært: Hørte du så fra ham?

[Person B]: Aldrig, og jeg kunne jo heller ikke få fat på ham.

Studievært: Så det væltede ikke ind med opgaver, som du havde forestillet dig.

[Person B]: Nej, det var ikke ligefrem det, det væltede ind med, det var mere regninger.

Studievært [voiceover]: [Person B] mødte kun [Klager] én enkelt gang på en parkeringsplads. Her overdrog han navn, adresse, cpr-nummer, hvorefter [Klager] skulle ordne resten. Siden hørte [Person B] ikke til firmaet, før regningerne begyndte at vælte ind. Regninger på bar- og restaurantudstyr. [*Regninger oplæses*] [...]

Studievært [voiceover]: Udover regninger på en masse bar- og restaurantudstyr er der i konkursboet blandt andet også en ubetalt faktura for en støjmåling lavet i netop en restaurant, Restaurant Kældereren, her på Axeltorv i Nakskov, hvor [Klager] dengang var medejer og i en periode også direktør.

[Person B]: Der står mit navn igen helt forkert.

Studievært: [Person Bs andet navn].

[Person B]: Ja.

Studievært [voiceover]: [Person B] hedder også [Person Bs andet navn] til efternavn. Et navn han aldrig bruger. Men det ved ham, der bruger hans navn, tilsyneladende ikke. Men ikke nok med, at der bliver købt ind i det forkerte navn – der bliver også underskrevet dokumenter.

Studievært [interviewer]: Så det er ikke dig, der har skrevet under der? [*Viser underskrevne papirer frem*].

[Person B]: Nej, det er det ikke, nej.

Studievært: Eller her?

[Person B]: Nej.

Studievært: Så er der den her fuldmagt – der.

[Person B]: heller ikke, nej. Det er jo lige før, at du kan se, at den underskrift du har der, og den du har ovre på den anden, de er ikke engang ens jo.

Studievært: Hvem tror du, der har gjort det her, og hvem tror du, der har købt ind og skrevet under?

[Person B]: Jeg kan jo ikke stå og sige, at det er [Klager], vel? Men han har jo nok formidlet noget.

Studievært: Han må have et eller andet med det at gøre i hvert fald?

[Person B]: Det må han jo have [...]

Studievært [voiceover]: Vi har også talt med ham, der stod registreret som direktør i [Selskab C] i perioden før [Person B], men [Person C] vil heller ikke kendes ved firmaet.

[Person C] [telefonisk]: Jeg har aldrig været direktør for noget som helst. På det tidspunkt sad jeg i fængsel, og jeg har også været på Grønland.

Studievært [voiceover]: Der er altså foregået underlige ting i nogle af de selskaber, der allerede er gået konkurs. Vi vil derfor nu undersøge de selskaber, som fortsat er aktive for at se, om der også her kan være tale om stråmandsvirksomheder. Jeg er taget til Nakskov på Lolland, for ifølge Folkeregisteret bor [Klager] her. Det er ikke bare [Klager], som skulle have adresse her i Vejlegade. [Selskab D] og [Selskab E] har også adresse her. Men hverken [Klager] eller de to firmaer, der ellers skulle være aktive, er nogen steder at finde. Baren på adressen hedder ikke [Selskab D], men [Selskab Ds andet navn], og det ser ud til, at det er lang tid siden, den har været åben. Det andet aktive selskab, [Selskab E], er der heller ingen spor af. Det selskab skulle ellers have omsat for 1,1 million kr. på adressen her i branchen for bygningsfærdiggørelse. Det er lykket mig at finde frem til direktøren i [Selskab E]. [Person D] hedder han, og han skulle arbejde lige her i nærheden, i denne her smørrebrødsforretning.

Studievært [voiceover]: [Person D] vil gerne tale med mig, men det skal foregå uden kamera. Det er dog ikke så meget, han kan fortælle.

Studievært [interviewer]: Du er direktøren, men du har ikke været klar over overførsler og pengestrømme, og hvad der er sket mellem det ene og det andet firma?

[Person D]: Lige præcis, fordi det er økonomien bagved, det er [Klager], der har siddet med det.

Studievært [voiceover]: [Person D] peger altså på [Klager], som den der står for det økonomiske.

Studievært: [Selskab F] er endnu et af de aktive selskaber med relation til [Klager].

Studievært [voiceover]: Firmaet omsatte sidste år for 1,9 millioner kr. Og endnu engang er det lykkedes mig og finde frem til den person, som er registreret som direktør, men igen er der noget galt. Den såkaldte direktør kender intet til [Selskab F]. Han siger, hans identitet er blevet stjålet og misbrugt. Den forrige direktør i selskabet – [Person E] – ved godt, at han var registreret som direktør.

[Person E] [interviewes af studieværten]: Der skulle bruges en til at stå for det, og når man ikke har mange penge, så troede man, man kunne tjene nogle penge.

Studievært: Ifølge ham selv var han stråmand for [Klager], der dog aldrig betalte ham en krone.

[Person E]: Han er jordens største løgner og fidusmager.

Studievært [voiceover]: Og selv firmaets adresse i Roskilde er den gal med. Selskabet [Selskab F] findes ikke på denne her adresse, og det firma som i virkeligheden holder til her, siger, at de aldrig har hørt om [Selskab F].

Studievært [voiceover]: Jeg er taget videre til den københavnske vestegn, for her på Gammel Køge Landevej i Brøndby Strand er to andre aktive selskaber registreret. Transportfirmaet [Selskab G] og [Selskab H].

Studievært [står ved en bygning]: Det er så herinde, at [Selskab H] skulle holde til, men der er ikke noget sport, og der er da slet ikke noget bar over det her sted. Man har ikke engang gidet og ulejlige sig med at pille skiltet ned fra den butik, der har været her tidligere. Når man ser i regnskabet, så skulle det her sted have omsat for 7,4 millioner kr. sidste år, og det er jo lidt underligt, når det reelt set bare er en postkasse.

Vært[voiceover]: Ifølge selskabsregisteret er det en [Person F], som er direktør for selskaberne på adressen.

Studievært [interviewer]: Ja goddag, det er [Studievært] fra Operation X. Er det [Person F]?

[Person F]: Ja.

Studievært: Du er direktør for nogle selskaber, som vi undersøger, f. eks. [Selskab H] på Gammel Køge Landevej, men her er jo ingen bar. Hvordan kan det være?

[Person F]: Der er ikke nogen bar, men den kører rengøring og transport nu.

Studievært: Rengøring og transport?

[Person F]: Ja. Der er ikke noget at komme efter, så jeg kan ikke forstå, hvorfor [Selskab H] er så interessant for jer?

Studievært: Men det er jo fordi, jeg godt kunne tænke mig at se en dokumentation for, at der rent faktisk er en reel virksomhedsdrift i firmaet. Hvis der ikke er noget at komme efter, så kan der vel heller ikke være noget problem i, at du stiller dig op, og viser mig de her ting?

[Person F]: Nej, det er der vel ikke. Men tag den med [Klager], det er ham, der kan svare på alle spørgsmål, det er ham, der kan fremlægge alt, hvad der er, I skal vide, det er ham, der er hjernen.

Studievært: Så det er ikke dig, der driver firmaet?

[Person F]: Ikke andet end jeg tager telefonen, når den ringer. Han kører alt administrativt.

Studievært: Hvorfor er han så ikke selv direktør?

[Person F]: Ja, hvorfor han ikke selv er direktør? Ej, lad nu være, [Studievært] for fanden. Jeg ved da ikke, hvorfor [Klager] ikke selv er direktør for det selskab. [Klager] har spurgt, om jeg var interesseret i den her stilling, og det har jeg sagt ja til. Det får jeg noget løn for, og længere er den jo ikke.

Studievært [voiceover]: Det er altså [Klager], der er hjernen bag firmaerne, selvom det ikke er ham, der står registreret som direktør. Jeg er derfor taget tilbage til Lolland for at opsøge endnu et af de aktive fir-

maer, hvor det er [Klager], der har foretaget registreringerne. [Selskab I] ApS har firmaadresse her i landsbyen Torrig, men det ligner nu altså ikke meget et firma. [..]

Studievært [voiceover]: Det viser sig, at [Person G], som bor på adressen, tidligere i år gav sin nieces søn lov til at have postadresse hos ham. Og det skulle han nok ikke have gjort.

[Person G] [bliver interviewet]: Jamen, jeg modtager en masse breve og rykkere, både fra politiet og fra Erhvervsstyrelsen.

Studievært [voiceover]: [Selskab I] omsatte sidste år for 6,7 millioner kr., og skulle angiveligt drive en-groshandel med maskiner og andet udstyr.

Studievært [til [Person G]]: Siger det dig noget?

[Person G]: Nej, undskyld jeg griner. Nej, det gør det overhovedet ikke.

Studievært: Du har ikke en lagerhal stående herude med entreprenørmaskiner?

[Person G]: Nej, jeg har en gammel knallert, der kun starter hver anden gang, og så har jeg en el-græs-slåmaskine.

Studievært [voiceover]: [Person G] har fået besøg af både politiet og fogeden, der ville i kontakt med firmaet på hans adresse. Men han har også fået besøg af nogle mere ubehagelige typer.

[Person G]: Jeg havde sådan en fornemmelse af, at lige pludselig så får jeg en på panden ikke, fordi de lignede sådan nogle. Iskolde, ikke?

Studievært: Har du gjort dig nogen tanker om at have nogle forholdsregler eller noget?

[Person G]: Jeg har min egetræskæp stående inde ved sengen.

Studievært: Har du en kæp stående inde ved sengen?

[Person G]: Ja, et baseballbat jo.

Studievært: Er det reelt, fordi du er nervøs for, at der kommer nogle og banker dig?

[Person G]: Ja, det er det, ja. Lige nu er jeg fuldstændig formørket af det der, at det firma udnytter min adresse, og hvilke konsekvenser det kan have, at folk kommer herved, fordi de har penge til gode, ikke?

Studievært [voiceover]: Udover utrygheden har hele arrangementet også givet [Person G] problemer med kommunen. De har nemlig trukket ham i både varmetilskud og boligsikring.

Studievært [sidder i sin bil]: Direktøren i [Selskab I] – [Person H] – har ikke meget lyst til at fortælle Operation X om firmaet.

[Person H] [høres telefonisk]: Det har jeg ingen kommentar til.

Studievært [voiceover]: Og det gælder lige meget, hvad vi spørger om.

[Person H] [høres telefonisk]: Det har jeg heller ingen kommentarer til.

Studievært [voiceover]: Jeg forsøger i stedet at få fat i den forrige direktør i [Selskab I]. [Person I] var direktør i firmaet i næsten hele 2013, og ham skulle jeg kunne finde på kroen herinde.

[Person I] [høres telefonisk]: Det er [Person I].

Studievært: Ja, goddag [Person I], det er [Studievært] fra Operation X på TV 2. Er du inde på kroen?

[Person I]: Du kan komme ind og snakke med mig uden kamera.

Studievært [er inde på kroen]. [Kun lyden høres]: Hejsa. Du har siddet som direktør i det her [Selskab I].

[Person I]: Det var uden min bekræftelse.

Studievært: Så det var ikke noget, du sagde ja til?

[Person I]: Nej, det var det ved den sødeste grød ikke.

Studievært: Ja, så har jeg talt med [Person I], som fortæller, at han er blevet sat ind som direktør i [Selskab I] af [Klager] uden sin viden. Han opdagede det først, da fogeden kom og bankede på. Der er altså tale om en hel række af virksomheder med noget, som ligner stråmandsdirektører – både frivillige og ufri-villige. Virksomhederne ser ikke ud til at være meget mere end postkasser på en tom adresse. Alligevel omsætter de for millioner af kroner. [..]

Studievært [voiceover]: Hvis jeg skal have noget mere at vide om de mange selskaber, skal jeg finde frem til [Klager]. Og noget tyder på, at jeg skal lede i Birkerød. For her på Kajerødvej er [Klager] ved at åbne en restaurant. Da han er en svær mand at få fat i, har vi har sat os til at vente uden for, for at se om vi kan få ham i tale. Og efter et stykke tid dukker [Klager] faktisk op.

Studievært [foran restauranten]: Goddag, [Klager]. Jeg hedder [Studievært], og jeg kommer fra Operation X på TV 2.

[Klager]: Vi skal ikke snakke sammen.

Studievært: Jo, jeg skal snakke med dig om dine selskaber og dine...

[Klager]: Nej, det skal vi ikke.

Studievært: Prøv at høre, du indsætter direktører i firmaer, som ikke ved noget om, de bliver sat ind. Vi har dokumentation for det, [Klager].

Studievært[voiceover]: [Klager] vil tydeligvis ikke tale med Operation X.

Studievært [fra studiet]: Vi har nu modtaget en mail fra [Klager]. Han har ombestemt sig, og vil nu gerne medvirke i et interview, og det er da rart, fordi vi har en masse spørgsmål, vi gerne vil stille ham.

Så nu mangler vi bare at finde et tidspunkt, hvor det kan lade sig gøre.

Studievært [voiceover]: Der er gået en uge, siden jeg registrerede mit selskab Sass Larsen og co., og jeg har nu fået et brev fra SKAT. De skriver, vi er blevet momsgodkendt.

Studievært: Selvom mit selskab blot er en postkasse på en væg uden bankkonto, uden ansatte eller kontor, så har Erhvervsstyrelsen altså godkendt det, og jeg har nu mit cvr-nummer.

Studievært: Så, nu er mit selskab Sass Larsen og co. klar til at handle, klar til at være et af de såkaldte skraldespandsselskaber, som SKAT har store problemer med, når de skal forsøge at opklare kædesvindl.

Studievært [interviewer]: Hvordan ser sådan et selskab typisk ud?

Morten Mørch Sørensen [chefkonsulent for Særlig Kontrol, SKAT]: Jamen, et selskab som det hernede, der vil være en direktør, som vi godt kan se navnet på, men ofte kan vi slet ikke få fat i vedkommende. Det kan være, at det er en postadresse et eller andet sted, hvor vi prøver at tage ud og ser, hvad er der derude.

Studievært: Hvad er der så derude?

Morten Mørch Sørensen: Jamen, tit og ofte er der et gammelt faldefærdigt hus og så 20 helt nye postkasser med forskellige navne på.

Studievært: Og så er der en gæld i selskabet til det offentlige, og så går de konkurs.

Morten Mørch Sørensen: De går konkurs, lukker ned, og så ser det offentlige aldrig de penge.

Studievært: Indenfor hvilke brancher ser man denne form for kædesvindl oftest?

Morten Mørch Sørensen: Jamen, det er fortrinsvist rengøringsbranchen, det er bygge- og anlægsbranchen, og det er transportbranchen også.

Studievært: Er der stor udskiftning i sådan nogle firmaer?

Morten Mørch Sørensen: Ja. Der er rigtig stor udskiftning. Bagmanden er jo interesseret i at fortsætte, han har jo nogle virksomheder, som arbejder videre, nogle underleverandører som stadigvæk kan bruges. Så skraldespandsselskabet, ja, det lukker ned, men så bliver der oprettet et nyt selskab, bare med en ny stråmand på.

Studievært [voiceover]: Stråmænd og tomme adresser udelukkende beboet af postkasser. Det minder jo meget om det, vi indtil nu har fundet frem til om flere af de selskaber, som [Klager] har forbindelse til.

Studievært [fra studiet]: Jeg har jo lavet mit eget skraldespandsselskab Sass Larsen og co., hvor jeg har sat min kollega [Kollega] ind som direktør. Det er altså ham, og ikke mig, der skal tage skraldet, når nu jeg begynder at kædesvindle.

Studievært [voiceover]: Operation X bliver sendt på TV 2, men det er ikke TV 2, som producerer programmet, den opgave bliver udført af en underleverandør – et tv-produktionsselskab. Men produktionsselskabet kan jo også lægge opgaven med at producere Operation X videre ud til endnu en underleverandør, nemlig mit selskab.

Studievært: Så her er en faktura fra Sass Larsen og co. på en million kroner plus moms for produktion af tv-programmer. Når produktionsselskabet betaler fakturaen, så skal jeg sætte penge af til moms, arbejdsmarkedsbidrag og skat.

Studievært [voiceover]: Mit selskab har altså nu opbygget en gæld til det offentlige, som SKAT på et tidspunkt vil kræve betalt. Men den tid den sorg.

Studievært [interviewer]: Hej [Person I].

[Person G]: Jamen, jeg kan kun sige goddag igen [..]

Studievært [voiceover]: Jeg er taget til Lolland endnu en gang, hvor firmaet [Selskab I] er registreret på [Person G]s adresse.

[Person G] [sidder sammen med studieværten foran sin bolig]: Ja, der er sådan lidt af alt muligt, du kan sådan set få det hele.

Studievært [voiceover]: [Person G] har kontaktet os vedrørende nogle nye dokumenter om firmaet [Selskab I], som han har fået tilsendt. Dokumenter, han mener, vi bør se.

Studievært [interviewer]: Så er der en ordentlig én her.

[Person G]: Ja.

Studievært: Den har du så åbnet.

[Person G]: Ja, det er fordi, at selvfølgelig er jeg nysgerrig, når jeg modtager noget fra SKAT af, og det er på min adresse, så lukker jeg det selvfølgelig op.

Studievært: Er det noget, jeg må låne?

[Person G]: Det er det helt sikkert.

Studievært: Lad os se, hvad der er hoved og hale i det her. Vi vil prøve at finde ud af det.

[Person G]: Jeg vil blive glad for, hvis I kan finde ud af det, jeg kan ikke.

Studievært: Du hører fra mig.

Studievært [voiceover]: I de papirer, jeg har fået fra [Person G], er der en række fakturaer, som [Selskab I] har sendt til sine kunder i 2013.

Studievært: [Selskab I] har faktureret transport- og vikarydelser for 5,3 millioner kr. i den periode, hvor selskabet har haft en direktør, som, efter eget udsagn, ikke har anet, at han havde den fine titel.

Studievært [voiceover]: Men jeg kan se, at kunderne rent faktisk har betalt de fakturerede ydelser, men pengene er ikke overført til [Selskab I]s konto.

Studievært: De 5,3 millioner kroner er overført til f.eks. [Selskab H] – et firma vi allerede har besøgt og afsløret som tomme lokaler og en postkasse.

Studievært: Og her er pengene enten hævet kontant eller videreført til andre selskaber.

Studievært [voiceover]: Til gengæld er der ikke blevet betalt skat eller moms. Der er altså mange spørgsmål, vi gerne vil stille [Klager], der tilsyneladende står bag de virksomheder, vi har undersøgt her i

programmet. Og vi har nu skrevet med ham i næsten to måneder, 37 mails frem og tilbage er det blevet til.

Studievært: Og selvom [Klager] har påstået, at han vil stille op i et interview og besvare vores spørgsmål, er det endnu ikke lykkedes os at få svar på, hvornår det kan foregå.

Studievært [voiceover]: Vi har ellers spurgt mange gange. Ligesom vi har stillet en række spørgsmål, og skrevet, hvad det er, vi gerne vil interviewe ham om. Og i mellemtiden sker der ting og sager. For endnu flere af de selskaber, som [Klager] har forbindelse til, er nu på vej til at blive opløst. Jeg er derfor taget til Birkerød igen, hvor [Klager] er ved at åbne en restaurant. For nu kan vi ikke vente længere, hvis han skal have mulighed for at svare i programmet her.

Studievært [går ind i restauranten]: [...] Hej hej, jeg skal tale med [Klager]. [...]

[Klager]: Hej, du har da ikke nogen aftale.

Studievært: Hej, må jeg forstyrre dig? Nej, vi har ikke nogen aftale. Jeg kommer for at stille dig nogle spørgsmål i forbindelse med...

[Klager]: Jamen, du har ikke nogen aftale.

Studievært: Nej, det har jeg ikke...

[Klager]: Du skal starte med at slukke det der.

Studievært: Nej, det gør vi ikke, fordi jeg gerne vil stille dig nogle spørgsmål.

[Klager]: Så vil jeg bede dig om at gå ud af bygningen.

[[Klager] skubber kameraet ud af en dør]

Studievært: [Klager], prøv at høre her. Jeg vil gerne spørge dig...

[Klager]: Du kan ikke komme uanmeldt.

Studievært: [Klager] prøv at hør her, lad os nu prøve at komme til sagen.

[Klager]: Nej, du kan ikke komme her uanmeldt.

Studievært: Nu piller du ved min mikrofon.

[Klager]: Ja... [mikrofonknas]

Studievært: Vi har snakket om det her i månedsvis. Når vi kontakter de direktører i alle de selskaber, hvor du foretager registreringer, så peger de på dig hver gang.

[Klager]: Prøv at hør her, nu skal du stoppe. Jeg har bedt dig om i to måneder at stille de spørgsmål, som jeg skal svare på. Du skal forlade ejendommen her, og så kan I stille de spørgsmål på mail, som jeg har bedt jer om, men konkrete spørgsmål.

Studievært: Jeg forlader ejendommen, når du ber' mig om det.

[Klager]: Så skal jeg se, om jeg kan svare på dem.

Studievært: Men [Klager], forklar mig lige så, hvor bliver pengene af, som du har adgang til i alle de selskaber, hvor du indsætter stråmænd.

[Klager]: Vi snakker almindelig drift.

Studievært: Det er ikke almindelig drift...

[Klager]: Stil spørgsmålene, og de vil blive besvaret.

Studievært: [Klager], det er ikke almindelig drift, det er penge, der bliver hævet kontant.

[Klager]: De to ting har jo ingen sammenhæng,

Studievært: Dem vi spørger, de siger, det er dig, der styrer pengestrømmen.

[Klager]: Ja, I har været rundt i tre måneder og genere 40-50 mennesker, som bare passer deres arbejde

Studievært: Det har ikke noget at gøre med mennesker, der passer deres arbejde. De er folk, som du sætter ind som direktører, uden at de ved det for det første,

[Klager]: De er overhovedet ikke... I generer folk, der passer deres arbejde, som bare går og klarer sig til dagen og vejen og passer et arbejde fra klokken seks om morgenen til klokken otte om aftenen. Hvad fanden er det for noget?

Studievært: Det hænger ikke sammen det der, *[Klager]*, det hænger ikke sammen.

[Klager]: I har jo ikke fattet halvdelen af, hvad der foregår. Prøv nu og hør her, I stiller så dumme spørgsmål.

Studievært: Det kan godt være, vi ikke har det. Men det, som jeg har fattet, er at der bliver hævet penge kontant fra *[Selskab H]* f.eks. Penge for ydelser, som *[Selskab I]* har leveret. Er det dig, der hæver de penge? Så svar mig på det.

[Klager]: Du stiller de spørgsmål konkret på mail, så kan jeg fortælle, om jeg vil svare på dem.

Studievært: Er det dig, der hæver de penge?

[Klager]: Jeg vil gerne overveje, om jeg vil besvare dig – på mail, men...

Studievært: Det har du overvejet i en måned, og vi kan snakke en måned mere frem og tilbage omkring det her.

[Klager]: I har ikke stillet et eneste konkret... Ja.

Studievært: Du hæver de penge i *[Selskab H]*.

[[Klager] lukker døren indefra restauranten]

Studievært: Nå, så fik han lige revet min mikrofon af, men øh, vi har altså dokumentation for, at *[Klager]*, han indsætter stråmænd på stribe i de her firmaer. Stråmænd, som tit ikke engang ved, at de bliver indsat. Alt der her, det kan kun lade sig gøre, fordi man på ingen tid nemt hjemmefra med sin computer kan gå ind og logge sig ind og oprette firmaer og indsætte direktører, uden at de ved noget om det.

Studievært [voiceover]: Det er Erhvervsstyrelsen, som står for det centrale virksomhedsregister, det system hvor man altså kan sætte andre ind som direktører for virksomheder, uden at de får noget at vide [...]

[Tidskode 31:56]

Studievært [voiceover]: Og Erhvervsstyrelsen har tilsyneladende ikke henvendt sig til *[Klager]*, for han har uhindret kunnet fortsætte sine registreringer [...]

[Tidskode: 34:10]

Studievært [er i Erhvervsstyrelsen og interviewer]: Ja, under alle omstændigheder sidder vi her nu. Og vi har jo kigget på en særdeles aktiv mand, der hedder *[Klager]*, som har lavet en række ændringer i rigtig mange selskaber i jeres registreringssystem. Og i selskaberne har han indsat direktører, som ikke anede, at de stod der, blandt andet en person, som hedder *[Person A]*, som lige pludselig stod med en milliongæld for to selskaber, som han ikke kendte til. Og han har også skrevet til jer, og gjort jer opmærksom på, at han var havnet i den her situation.

Victor Kjær [vicedirektør, Erhvervsstyrelsen]: Der vil jeg straks starte med at sige, at i den konkrete sag er der simpelthen sket en forkert behandling af sagen fra vores side, og det undskylder vi meget over for den pågældende, som er kommet i klemme på det. Det er vi meget kedede af.

Studievært: Men han er jo ikke den eneste, der henvender sig til jer, og siger, at de er blevet registreret i et selskab, de ikke har noget at gøre med. Vi har fået mange henvendelser gennem flere år. Hvorfor reagerer I ikke på det?

Victor Kjær: Jamen, det er også for dårligt.

Studievært: Det bør I gøre?

Victor Kjær: Det bør vi gøre ja, ingen tvivl om det.

Studievært: Er det også fejl, at de ikke er...

Victor Kjær: Det er også fejl, og det skyldes simpelthen, at vi ikke har haft tilstrækkeligt klare retningslinjer for behandlingen af de her sager, det beklager jeg.

Studievært: Men det har I nu?

Victor Kjær: Det har vi nu fået, ja, og vi har selvfølgelig lært af den sag, I har rejst overfor os her.

Studievært: Og I bør jo gå ind og sige, ham her fyren, som laver de her registreringer, vi må på en eller anden måde få ham stoppet. For nu har han gjort det i årevis.

Victor Kjær: Ja, også det. Vi må konstatere, at der er stadig flere kriminelle, svindlere, der udnytter det, og når det er tilfældet, så bliver vi selvfølgelig nødt til at se på, hvordan vi kan skabe mere sikkerhed i vores systemer [...]

Studievært [voiceover]: Erhvervsstyrelsen vil altså nu ændre i deres system, så man fremover ikke vil kunne blive indsat som direktør i et firma, uden man selv bekræfter sin tilknytning [...]

Studievært [voiceover]: Erhvervsstyrelsen har også lukket for [Klager]s mulighed for at foretage ændringer i deres system. På trods af det, har [Klager] skrevet til os, at det hele er én stor misforståelse.

Studievært: Han skriver, at de firmaer, som vi har kigget på, har en helt almindelig drift indenfor rengøring-, transport- og byggebranchen. Og vedrørende de mange registreringer [Klager] har stået for i selskabsregistret, så har han for en stor dels vedkommende blot fungeret som en slags konsulent. Når han har indsat direktører, så er det sket på vegne af ejerne i firmaet, som har præsenteret ham for legitimation for dem, som skulle indsættes, skriver han [...]

[Voiceover under "rulleteksterne"]: Efter programmets færdiggørelse, har [Person I], der er en af de direktører, [Studievært] opsøger, ændret forklaring. Han siger nu, at han godt var klar over, at han blev indsat som direktør i firmaet [Selskab I]. I programmet sagde han, at han ikke vidste det."

Den 3. december 2015 bragte TV 2 anden del af Operation X-programmet "De falske direktører". Af programmet fremgik blandt andet følgende:

"Studievært: I Danmark har vi gjort det let for iværksættere at åbne firmaer. Men svindlere udnytter systemet til at snyde os alle sammen for milliarder af kroner.

Studievært [voiceover]: Faktisk er det så let, at selv de kriminelle nu advarer os.

Studievært [voiceover]: Jeg har en aftale med en, som i årevis har levet af kædesvindler. Han mener, at vi i Danmark har gjort det for let at svindle systemet, og har derfor valgt at fortælle om, hvordan det foregår.

Studievært [interviewer en anonym]: Nu vælger du så at være med og snakke med mig og fortælle om de her ting. Godt nok er du anonym, men alligevel. Hvordan kan det være, at du gør det?

Anonym: Fordi jeg føler en moralsk forpligtelse til at fortælle, hvad det er, der foregår. Selvom jeg er kriminel, så synes jeg også, at jeg har en moralsk og en etisk forpligtelse til at fortælle, at her er et system, som er så råddent, og som er så ukontrollerbart, at jeg synes, jeg skylder hr. og fru Danmark at fortælle, hvordan tingene foregår.

Studievært: Men det er jo ikke noget problem at have sådan et system, hvis der ikke sidder sådan nogle som dig og snylter på det, og stjæler vores alle sammens penge.

Anonym: Man kan godt kalde det snylte. Jeg kalder det at udnytte nogle huller i et system, og det er egentligt de huller, jeg prøver at gøre opmærksom på.

Studievært [voiceover]: Kædesvindler foregår ved, at en række firmaer handler med hinanden. Pengene kanaliseres ned gennem kæden af virksomheder, og ender i et såkaldt skraldespandsselskab, hvor bag-

mændene i stedet for at betale moms, skat og andre afgifter hæver pengene, og lader selskabet gå konkurs.

Anonym: Og det firma vil så være genstand for en vis opmærksomhed. Man skal så bare huske, at det jo ikke er ulovligt at være dum til økonomi. Vedkommende, der er direktør i det firma, har jo ikke haft til hensigt ikke at betale noget på papiret, og så kan man jo rent juridisk ikke straffes, fordi man har været en idiot til tal.

Studievært: Så kan jeg jo ikke lade være med at tænke på, at når så du har det her skraldespandsselskab, det sidste selskab, hvor alt gælden står i, som så går på røven, og får en masse opmærksomhed fra myndighedernes side. Det er jo ikke så smart, at du selv lægger navn til det.

Anonym: Nej, det gør jeg ikke, det er rigtigt.

Studievært: Hvordan får du andre til at gå ind og sige, jamen det vil jeg gerne være direktør for, det selskab.

Anonym: Det startede i sin tid med nogle mennesker, som havde noget gæld til mig. Og de mennesker kunne ikke komme ud af den gæld, og så fik de jo det simple spørgsmål; Hvem vil du helst skylde penge til? Mig eller SKAT? Og da SKAT ikke kommer og banker på døren midt om natten, og laver andre mærkelige ting, så valgte de fleste egentligt bare at skylde SKAT.

Studievært [voiceover]: Vores anonyme kilde har beskæftiget sig med kædesvindler i 10 år, men er aldrig blevet taget. Og det skyldes, ifølge ham selv, at han holder sig under en beløbsgrænse på ca. 80.000 kr. pr. skraldespandsselskab.

Anonym: Det skyldes ene og alene, at jeg ikke ønsker Bagmandspolitiets opmærksomhed. Når man holder det under en vis beløbsgrænse, bruger de ikke ressourcerne på dig. Men har man fem af de her såkaldte små sager, så løber det hurtigt op.

Studievært [voiceover]: I gårsdagens program optrevlede vi et netværk af selskaber med tilknytning til erhvervsmanden og iværksætteren [Klager]. Mange af selskaberne går konkurs og efterlader stor gæld. Men [Klager] har indsat ufrivillige stråmænd som direktører [..]

Studievært: Vi vil nu fortsætte vores undersøgelse af de selskaber, [Klager] har, eller har haft forbindelse til.

Studievært [voiceover]: For spørgsmålet er, hvor de mange penge, der bliver betalt til [Klager]s selskaber, kommer fra, og hvor de forsvinder hen. Er [Klager]s selskaber i virkeligheden blot skraldespandsselskaberne – altså det sidste led i kæden? Et af de selskaber, som fortsat er aktivt, og som vi ved, [Klager] har forbindelse til, hedder [Selskab I]. I sidste program forsøgte vi at finde firmaet, som har adresse i en lille landsby på Lolland [..]

Studievært: I de papirer jeg fik fra [Person G] er blandt andet det her brev fra SKAT.

Studievært [voiceover]: Her kan vi se, at [Selskab I] i 2013 havde en omsætning på 6,7 millioner kr.

Studievært: Men der står også, at [Selskab I] har indeholdt meget lidt A-skat og Arbejdsmarkedsbidrag, og slet ikke har afregnet moms.

Studievært [voiceover]: Derfor har SKAT en mistanke om, at de mange penge er blevet hævet kontant til brug for udbetaling af sort løn. [Selskab I] er blot ét ud af de 65 selskaber, som [Klager] har haft forbindelse til. Langt de fleste af disse selskaber er allerede gået konkurs med store beløb i ubetalt gæld. Når nu [Selskab I] ikke har afregnet moms og skat, kan firmaet meget snart være det næste i rækken af konkurs.

Studievært: Med de papirer vi nu er kommet i besiddelse af, har vi en helt særlig mulighed for at se, hvad der er foregået i [Selskab I], og vi vil derfor koncentrere os om dette ene firma.

Studievært [voiceover]: Fakturaerne her er dem, som [Selskab I] har sendt til sine kunder i 2013. Her har virksomheden leveret mandskab primært til flytte- og transportfirmaer for i alt 5,8 millioner kr. Det

svarer til, at 14 flyttemænd har arbejdet hos [Selskab I]s kunder på fuld tid hver dag gennem et helt år. Men det er meget mærkeligt, for [Selskab I] har i virkeligheden kun haft én person ansat i 2013.

Studievært: Ud fra fakturaerne kan vi altså se, hvor pengene kommer fra, hvordan de er endt hos [Selskab I], hvor de indtil videre er forsvundet.

Studievært [voiceover]: Og firmaet [Selskab Js andet navn], også kendt under navnet [Selskab J], er klart den største kunde. Sidste år købte de flyttefolk for 3,6 millioner kr. af [Selskab I] [..]

Studievært [voiceover]: [Selskab Js andet navn] er et stort transportfirma, som udover almindeligt flyttearbejde har store kunder som [Firma A] og Dansk Supermarked.

Studievært: For at finde ud af lidt mere om [Selskab Js andet navn] har jeg søgt lidt i avisarkiverne.

Studievært [voiceover]: For der er igennem årene skrevet om meget om de flyttefirmaer, der med skiftende navne har haft [Person J] her som central figur. Først var det flyttefirmaet [Selskab K], som fik god omtale. [Person L] skulle nu være klaverbokser, stod der, da den kendte bokser gik ind som partner i firmaet. Men da det kort efter kommer frem, at firmaet sponsorerer Bandidos rockeren [Person M], der kører drag race, skifter overskrifterne karakter. Og da BT fotograferer et fuldgyldigt Bandidos-medlem på [Selskab K]-direktørens private adresse, ja så trækker [Person L] sig ud af flyttefirmaet. Den dårlige omtale får også [Selskab K]s storkunde [Firma B] til at droppe samarbejdet. [Person J] trækker sig som direktør, og firmaet, hvis ry nu er noget belastet, skifter navn til [Selskab L]. Men nogle år senere er der igen ballade. En intern undersøgelse hos [Selskab L]s kunde Carlsberg bliver til forsider og historier i Ekstra Bladet. Og igen handler det om rockerrelationer. Carlsberg opsiger samarbejdet med [Selskab L], som kort efter går konkurs. Men en del af aktiviteterne i [Selskab L], blandt andet al kørsel for [Firma A], er allerede flyttet over i det nye selskab [Selskab J]. Det er noget forvirrende med de skiftende firmanavne og direktører, men [Person J] er i dag på papiret ude af flytteforretningen, som nu hedder [Selskab Js andet navn]. Men han har stadig en vis form for tilknytning. I hvert fald går han stadig i firmaets tøj. Han spiller golf med firmaets storkunde Lars Larsen, som har [Firma A]. Og hans familie ejer fortsat en del af [Selskab Js andet navn].

Studievært: Direktøren i [Selskab Js andet navn] hedder nu [Person N], og ham vil jeg meget gerne tale med.

Studievært [voiceover]: For hvordan er han kommet i kontakt med [Selskab I]? Et firma, som ikke har nogen hjemmeside – ja, som ikke engang har nogen rigtig adresse.

Studievært: En anden ting, jeg godt kunne tænke mig at spørge [Person N] om, er [Selskab I]s direktører. For i 2013, hvor de her fakturaer stammer fra, havde [Selskab I] en direktør ved navn [Person I]. Ham fandt jeg frem til i sidste program i en kro på Lolland. Men han viste sig at være en stråmand indsat af [Klager].

Studievært [interviewer]: Der foregår nogle ret voldsomme transaktioner i det firma.

[Person I]: Der findes ikke ét sted, hvor jeg har skrevet under på noget, der minder om [Selskab I].

Studievært [voiceover]: [Person I] bad til sidst om at blive fjernet som direktør. I stedet indsatte [Klager] ham her som direktør, [Person H].

Studievært: Det er ikke meget, [Person H] vil fortælle om sit firma [Selskab I].

[Person H] [telefonisk]: Det har jeg ingen kommentarer til.

Studievært: Og det gælder lige meget, hvad man spørger om.

[Person H] [telefonisk]: Det har jeg heller ingen kommentarer til.

Studievært: Det kan måske hænge sammen med, at [Person H] i virkeligheden er ansat som chaufførlev i [Selskab Js andet navn] her hos [Person N].

Studievært [voiceover]: Så [Selskab Js andet navn] har altså købt, hvad der svarer til ni fuldtidsansatte flyttemænd gennem et helt år i et firma, hvor deres egen chaufførlev er indsat som direktør. Men hvem

er de medarbejdere? Vi har ikke kunne finde frem til en eneste. Og hvordan forholder [Selskab Js andet navn] sig til, at SKAT mener, at de mange penge i virkeligheden er gået til sorte lønninger.

Studievært: Dette og en lang række andre spørgsmål har vi sendt til [Person N] for at høre, om han vil stille op til et interview.

Studievært [voiceover]: Mens vi venter på svar, vil jeg kigge nærmere på de andre virksomheder, som har købt ydelser eller mandskab hos [Selskab I].

Studievært: [Person J] her, der jo har tætte forbindelser til [Person N] og [Selskab Js andet navn], er i dag direktør i et firma, der hedder [Selskab M].

Studievært [voiceover]: Og [Selskab M] har tilsyneladende købt telemarketing-ydelser af [Selskab I].

Studievært [fra sin bil]: Jeg er taget til Køge for at se, om jeg kan finde [Selskab M] og [Person J]. Stedet er Hellesens Park; et større industriområde. Men på firmaets adresse, [Adresse A], er der ingen spor af [Selskab M] [..]

Studievært: Der er ikke skyggen af, hverken [Selskab M] eller [Person J] herude. Der er ikke engang en postkasse, der skulle tilhøre [Selskab M]. Det her det skulle være [Selskab J] lokaler, men her er låst og heller ikke nogen personer.

Studievært [voiceover]: [Person J] og hans firma [Selskab M] er ikke til at finde på adressen. Virksomheden har ikke nogen hjemmeside og heller ikke nogen mailadresse. Og det telefonnummer der er registreret, virker ikke.

Studievært [fra studiet]: [Person J] er altså pist væk. Det er ikke lykkedes os at komme i kontakt med ham. Til gengæld har jeg nu hørt fra [Person N], direktør i [Selskab Js andet navn].

Studievært [voiceover]: Han skriver til os, at det ikke er [Person H], der jo ellers skulle være direktør i [Selskab I], som repræsenterer firmaet.

Studievært: Nej, det er [Klager], ham som vi hele tiden har mistænkt for i virkeligheden at stå bag firmaet.

Studievært [voiceover]: De 5,8 millioner kr., som vi kan se, at [Selskab I] har faktureret sine kunder, er faktisk blevet betalt.

Studievært: Men pengene er ikke blevet betalt til [Selskab I]. De er blevet udbetalt til to andre firmaer, som [Klager] har forbindelse til. Her er de hævet kontant eller videreført til andre firmaer igen.

Studievært [voiceover]: I sidste program forsøgte jeg at få svar på, om det er [Klager], der har hævet de mange penge, som er forsvundet fra hans firma [Selskab I].

[Der vises et klip fra første program].

Studievært: En meget stor del af de penge, der er blevet betalt til [Selskab I] er forsvundet, og selskabet er nu under tvangsopløsning.

Studievært [voiceover]: [Selskab I] har altså stor gæld til det offentlige og er nu under tvangsopløsning. Dermed ligner firmaet meget et skraldespandsselskab. Spørgsmålet er, om SKAT har ret i deres mistanke om, at de mange penge, der er blevet hævet kontant, i virkeligheden er gået til sorte lønninger for det arbejde, der er blevet udført hos [Selskab I]s kunder. Når man ser på, hvem kundekredsen og deres direktører er, tegner der sig et påfaldende billede. *[Luftfoto vises]:* Det her er Den Hvide By i Køge, her bor de fleste af [Selskab I]s kunder. [Selskab N] er et stort transportfirma, som blandt andet kører for Dansk Supermarked. Og [Selskab N] bor lige her på præcis samme adresse som [Selskab Js andet navn], og [Selskab N]s direktør sidder også i bestyrelsen i [Selskab Js andet navn]. Lige rundt om hjørnet ligger firmaet [Selskab N]. I den periode, de var kunde hos [Selskab I], hed direktøren [Person O], han er bestyrelsesformand i [Selskab Js andet navn]. Og på samme adresse som [Selskab N], ligger [Selskab P]. Igen er det forvirrende med mange firmaer og mange navne, men det er påfaldende, at [Selskab I]s kunder er så tæt forbundet.

Studievært [i sin bil]: Jeg er taget til Den Hvide By i Køge, det er her, de fleste af de firmaer der har handlet med [Selskab I], har adresse.

Studievært [voiceover]: Jeg vil gerne høre, hvem de mange flyttemænd og chauffører er, der skulle have arbejdet her, og jeg starter hos [Selskab Js andet navn], [Selskab I]s klart største kunde. Her håber jeg at få direktør [Person N] i tale, men lige i det jeg træder ind, smutter han ud på lageret [..]

Studievært [voiceover]: Vi har prøvet at henvende os til firmaerne via mail. Men indtil nu er det kun [Person N], der har svaret og det kun delvist.

Studievært [voiceover]: Jeg fortsætter derfor min søgen efter direktørerne for de firmaer, som har handlet med [Selskab I], og jeg skal ikke gå langt for at komme til de næste, for [Selskab P] og [Selskab N] deler adresse lige rundt om hjørnet.

[Værten banker på forskellige døre, uden at der blevet lukket op].

Studievært [voiceover]: Der ser dog ikke ud til at være meget aktivitet i de to firmaer, i hvert fald er der ikke nogen på adressen [..]

Studievært [voiceover]: Men [Selskab I] har faktisk haft en sjette kunde. En kunde der skiller sig lidt ud fra de andre.

Studievært [fra studiet]: [Person P] her er direktør i [Selskab Q]. Og det firma har, som de eneste, ikke adresse i Køge.

Studievært [voiceover]: [Selskab Q] har boet på Gl. Køge landevej i Brøndby Strand, en adresse vi besøgte i sidste program, da vi ledte efter to andre selskaber med forbindelse til [Klager]. Det eneste, vi fandt, var en tom bygning med nogle firmanavne på postkasserne.

Studievært: [Selskab Q] er et firma med en postkasse på en tom adresse. Men de har altså købt ydelser hos [Selskab I] for over én million kroner i 2013.

Studievært [voiceover]: På fakturaerne kan jeg se, at det blandt andet drejer sig om murerarbejde på Herlev Gymnasium. Men på gymnasiet kender de ikke noget til hverken [Selskab Q] eller [Selskab I]. Jeg vil gerne spørge [Person P], hvad det er for noget murearbejde, hans firma har købt af [Selskab I].

Studievært [interviewer]: Jeg ringer til dig, fordi du sidder som direktør i [Selskab Q].

[Person P]: Det er rigtigt ja.

Studievært: Og jeg har nogle spørgsmål til dig om nogle ydelser som I har købt af et firma, der hedder [Selskab I].

[Person P]: Kan du ikke sende en mail? Fordi jeg er lige på arbejde nu her.

Studievært: Jo, men kan du sige mig, hvad det er for nogle ydelser I har købt?

[Person P]: Hvad er det, du ikke forstår, [Studievært]? Send den mail til mig eller lad mig være, okay, kan du forstå det?

Studievært: Ja, men det er vel okay, at jeg lige forklarer dig, hvordan tingene hænger sammen. *[[Person P]afslutter telefonsamtalen].*

Studievært: Det lyder til, at [Person P] helst ser, at jeg kontakter ham på mail, så det vil jeg så gøre.

Studievært [voiceover]: Mens vi venter på svar, vil jeg vende tilbage til nogle af de kuratorredegørelser, vi er kommet i besiddelse af. De handler om konkursboerne efter firmaer, som [Klager] har haft forbindelse til *[Der vises et billede af [Klager]].*

Studievært: Og det viser sig nemlig, at [Klager] har været underleverandør før.

Studievært [voiceover]: Tilbage i 2011 købte transportfirmaet [Selskab L] nemlig mandskab af mindst tre af [Klager]s nu konkursramte selskaber.

Studievært: Og også dengang forsvandt der en masse penge, i hvert fald ifølge [Selskab L]s kurator, der er ved at undersøge firmaets konkursbo, og som har meldt sagen til politiet.

Studievært [voiceover]: Et af de firmaer, der dengang var underleverandør var [Klager]s selskab, [Selskab R]. Og vi er kommet i besiddelse af en ansættelseskontrakt på en tidligere medarbejder i det firma. Problemet er bare, at medarbejderen ikke selv er klar over, at han har været ansat i [Selskab R].

Studievært [interviewer]: Jeg vil gerne tale med dig om den her ansættelseskontrakt, hvor jeg kan se, du har været ansat i det, der hedder [Selskab R] ApS.

[Tidligere medarbejder][flyttemand]: Jeg kender slet ikke firmaet.

Studievært: Men det er dine oplysninger?

[Flyttemand]: Ja, det er mine oplysninger og mit CPR-nr., ja.

Studievært: Men du har aldrig været ansat i det firma?

[Flyttemand]: Nej. Aldrig nogensinde.

Studievært [voiceover]: [Tidligere medarbejder] har til gengæld været ansat i enten flyttefirmaet [Selskab J] eller [Selskab L] i den periode, som kontrakten omhandler.

[Flyttemand]: Jeg møder til en jobsamtale ude ved [Selskab J]. Jeg snakker med en gut, og han ansætter mig, og så starter jeg sådan set med det samme. Jeg tror, at jeg arbejder for [Selskab L] eller [Selskab J].

Studievært: Hvordan med aflønningen?

[Flyttemand]: De kom og spurgte mig, om jeg kunne nøjes med 10.000 på det, de kalder hvidt og så resten sort, og det var jeg ikke interesseret i. Så jeg bad dem om at give mig det hele hvidt. Og da jeg så fik besked på, at det ikke kunne lade sig gøre, så så jeg mig om efter noget nyt arbejde.

Studievært: Så de stillede et krav til dig om, at du skulle have en del af din løn udbetalt sort?

[Flyttemand]: Ja.

Studievært: Havde du fornemmelse af, at de andre chauffører også blev aflønnet sort?

[Flyttemand]: Ja, det må de jo have været, idet jeg presser på, og det hørte jeg aldrig nogle af de andre gøre – altså pressede på for at få det hvidt.

Studievært [voiceover]: [Tidligere medarbejder] var altså på papiret ansat i [Klager]s underleverandørselskab – det selskab, der var nederst i kæden. Og lønnen som flyttemand kunne kun udbetales, hvis det var delvist sort.

Studievært [står ved sin bil]: De kontanter, der bliver hævet i det nederste selskab i kæden, kan jo bruges til sorte lønninger. Det mener SKAT, kan være tilfældet. Det har de i hvert fald skrevet til et andet af [Klager]s selskaber [Selskab I].

Studievært [voiceover]: Og der er flere, der bekræfter, at der bliver udbetalt sort løn i flyttefirmaerne. Jeg har fået kontakt til endnu en person, som arbejdede for [Selskab L].

Studievært [interviewer]: Du vil jo gerne være anonym. Hvad er grunden til, at du gerne vil det?

Anonym: Man har jo hørt historier om [Person J] og rockerrelationer i firmaet, så jeg tænker, at det er meget rart, hvis de ikke kan genkende mig, hvis jeg møder dem.

Studievært: Hvordan var du aflønnet hos [Selskab L]?

Anonym: Jeg fik en del af min løn hvidt og så en del af min løn i hånden, altså sort.

Studievært: Det var meget almindeligt?

Anonym: Det var helt almindeligt, at man gjorde sådan.

Studievært: Hvordan foregik det så, når alle de her mennesker skulle have deres løn?

Anonym: Jamen, det foregik sådan, at vi havde afleveret et regnskab op til den første til [Person J]...

Studievært: [Person J]?

Anonym: Ja, som så havde lagt pengene i kuverter, som vi så kunne hente den første fredag i måneden.

Studievært: Hvor meget har I fået ud af, at I fik sorte lønninger i forhold til, hvis det hele var hvidt?

Anonym: Jeg synes, den sorte løn har været for lav i forhold til, hvad man kunne have fået med feriepenge og pension.

Studievært: Har du forsøgt at spørge, om du kunne få hvid løn?

Anonym: Nej, det gjorde man ikke derude. Der var ingen grund til at spørge.

Studievært: Okay du vidste, du ville få et nej?

Anonym: Ja.

Studievært [voiceover]: [Selskab L] har ifølge flere kilder aflønnet deres ansatte delvist sort, og de har brugt [Klager]s selskaber som underleverandører. Pengene, der er blevet betalt, er hævet kontant, og selskaberne er gået konkurs. Præcis det samme som ser ud til at ske nu med [Selskab I] [..]

Boris Frederiksen [partner hos advokat Poul Schmidt, interviewes af studieværten]: Det betyder i nogle situationer, at vi kan kigge ind i noget, hvor vi siger, at det der ser mildest talt mærkeligt ud, men det er ikke muligt at komme videre med det inden for de økonomiske rammer, der er givet.

Studievært [voiceover]: Konkursboerne er ofte tømt for værdier, og hvis kreditorerne ikke ønsker at smide endnu flere penge efter kuratorernes arbejde, kan sagerne ikke undersøges til bunds, og det har de kriminelle regnet ud [..]

Studievært: Har svindlerne og bagmændene for let spil efter din mening?

Boris Frederiksen: Hvis man ser nede i 10-20 [sager] oven på hinanden, så kan man jo nemt have den holdning, at det er for nemt, og at der er nogle omkostninger på samfundsniveau, som er store. Det er jo frustrerende, og der kunne man måske godt ønske sig, at man kunne få lov til at forfølge de sager til ende.

Studievært: Det er bare svært at forstå, når man ser på det udefra, fordi umiddelbart så tænker man jo, at hvis der er foregået et eller andet kriminelt, så ville det også blive efterforsket, så ville man være interesseret i at få det efterforsket.

Boris Frederiksen: Jamen enig, og når vi leder efter aktiver, som vi ikke kan finde, så får vi jo typisk viden, som er relevant i en straffesag, og den viden giver vi jo videre. Vi har jo ikke kompetencen til at sætte folk i fængsel. Den opgave har man overladt til politiet.

Studievært: Og så må man jo konstatere, at der ikke står 10 politifolk på nakken af hinanden for at komme ind og overtage de sager, som du så kommer med.

Boris Frederiksen: Ikke hver gang, i hvert fald.

Studievært: I forhold til de her stråmandsselskaber, som jo gør det besværligt at efterforske, hvordan kommer man stråmandsselskaberne til livs efter din mening?

Boris Frederiksen: Man kunne jo selvfølgelig overveje at gøre det farligere sådan rent ansvarsmæssigt og strafmæssigt at lade sig indsætte som stråmand. Det kunne jo være én mulighed, fordi det er faktisk nok tæt på at være ansvarsfrit i dag og optræde som stråmand. I hvert fald i mange af de der små-selskaber.

Studievært [voiceover]: I januar måned i år blev det muligt at stifte en helt ny form for selskab – et iværksætterselskab. Et IVS, som det hedder, koster ned til én krone i selskabskapital. Frank Papsø fra Experian, der blandt andet administrerer registeret for dårlige betalere, RKI, er skeptisk over for den nye selskabsform.

Studievært [interviewer]: Her fra årsskiftet er det blevet muligt at lave de her iværksætterselskaber for én krone. Hvad tænker du om den mulighed?

Frank Papsø [direktør, Experian]: Jamen, jeg tænker, at det er for let, og jeg tænker også, at det ikke er én krone værd.

Studievært: Hvad har det betydet for mulighederne, hvis man vil svindle?

Frank Papsø: At det er let, og at det er hurtigt at komme i gang med. Er man i gang, jamen så kan man relativt simpelt få fat i et nem-id, og sidde og håndtere det. Man kan skifte folk ud i bestyrelsen i direktionen. Man kan gøre alt i det her selskab, hvor det faktisk kun er fantasien for den enkelte person, der sætter grænsen for, hvad man vil og den etiske moral.

Studievært: Bagmændene, som står bag den her svindel, benytter sig jo ofte af stråmænd.

Frank Papsø: Det er nogle af dem, der er rigtig svære at finde ud af – hvem er i grunden bagmændene, og hvor sidder stråmændene henne? Når vi kommer ind i en kæde, kommer vi typisk i langt, langt de fleste tilfælde alt for sent ind, og så er de væk. Så indtil nu er de bare dygtigere, end vi er. Det må vi konstatere [..]

Studievært [voiceover]: Indtil videre er det min kollega, [Kollega], jeg har indsat som direktør i mit skraldespandsselskab, som allerede har oparbejdet en gæld til det offentlige ved at fungere som underleverandør i TV-branchen.

Studievært [går på gaden]: Men selskabet er jo egentligt oprettet for at sætte den ansvarlige minister, Henrik Sass Larsen, ind som stråmandsdirektør.

Studievært [interviewer erhvervs- og vækstminister, Henrik Sass Larsen]: Kædesvig, mener man, koster samfundet tre milliarder kroner om året. Hvor alvorligt ser du på det begreb, der hedder kædesvig?

Henrik Sass Larsen: Jamen, det synes jeg da, er en alvorlig ting, hvis det er organiseret og i så stort et omfang, så er det jo ikke bare noget tilfældigt her og der. Så er det jo nogle, der har sat det her i system, om som unddrager samfundet for et stort provenu, og kommer uretmæssigt til en masse penge. Tre milliarder kroner, det er rigtig, rigtig mange penge. Så det synes jeg er et stort og alvorligt problem.

Studievært: En del af de værktøjer, som svindlere kan bruge, har vi gjort det meget nemt for dem, fordi man i løbet af ingen tid oprette selskaber, og man kan indsætte, hvem som helst som direktør [..] Hvordan kan det lade sig gøre, at man kan indsætte folk som direktører, som ikke får besked om det?

Henrik Sass Larsen: Ja, det har så åbenbart været, fordi man ville gøre det så enkelt og klart som muligt, og så er der måske ikke nogen, der har tænkt igennem, at der også var nogle, der ville bruge det til at svindle med.

Studievært: Det er der, kan jeg så love dig for.

Henrik Sass Larsen: Det er der, og så må vi jo stoppe det. Det skal jo ikke kunne lade sig gøre. Fra marts måned kommer det til at være sådan, at hvis nu du opretter mig her, så vil jeg få en pæn besked om, at jeg er blevet direktør. Så kan man [..] reagere og sige, at hey det her har jeg altså aldrig nogensinde bedt om. Og så sørger vores styrelse selvfølgelig for, at man bliver fjernet helt og aldeles.

Studievært: Nu er det så blevet endnu billigere at stifte selskab med den nye selskabsform IVS'erne. Der er nogle kritikere, der siger, at det vil tiltrække endnu flere useriøse forretningsfolk. Hvordan vil du undgå det?

Henrik Sass Larsen: Det er jo igen et dilemma. Fordi vi er faktisk meget optaget af, at det er vigtigt, at man kan lave selskaber billigt. Men vi er selvfølgelig også blevet opmærksomme på, at hvis det bliver brugt til at systematisere i forhold til at svindle, så må vi sætte nogle funktioner ind, der sikrer, at man ikke kan det [..]

Studievært [voiceover]: Erhvervsministeriet arbejder nu på en lovpakke, der skal gøre det sværere at svindle systemet, og som afsætter flere midler til at føre kontrol. Det er aldrig lykkedes os at få svar på, hvem de 14 flyttefolk er, som skulle have arbejdet et helt år for [Selskab I]'s kunder.

Studievært [fra studiet]: Der er ingen af direktørerne her, der ønsker at deltage i et interview med Operation X, men det er nu lykkedes os at komme i mailkontakt med de fleste af dem. [Selskab Js andet navn] skriver, at de har politianmeldt sagen. De skriver også, at en revisorundersøgelse, som de selv har bestilt, ikke viser tegn på svindel med moms og skat. [Selskab N] Skriver, at de også vil overdrage sagen til poli-

tiet. [Selskab U], hvor det nu er [Person R], der er direktør, skriver, at de ikke kan se, at der er noget som helst galt med firmaets samhandel med [Klager]. Det samme gælder [Selskab Q]. Hvad angår [Selskab P] er det aldrig lykkedes os at komme i kontakt med direktøren, [Person S]. Og det samme gælder [Person J].

Studievært: [voiceover]: [Klager] har ikke ønsket at kommentere yderligere på de ting, der er kommet frem i programmerne her. Vi kan ikke sige, at det der er foregået med [Klager]s selskaber, er kædesvig, men der mangler en del penge, og der er i hvert fald foregået en masse ting, som berettiger at stille spørgsmål.

Studievært: Spørgsmål, det altså er meget svært at få svar på.”

Yderligere oplysninger

Af retsbogen fra forbudssagen fremgår blandt andet følgende:

”[Person G] har behørigt formået den 25. november 2014 afgivet følgende forklaring: [...] En dag i august kom en stor sort Chevrolet med to yngre mænd til hans hus. Han har længe været utryg på grund af de omtalte breve til [Selskab I] ApS, i det han ved at åbne dem havde konstateret, at de fleste indeholdt regninger på betydelige beløb. Han bevæbnede sig derfor med et boldtræ for at gå personerne i møde. Det viste sig imidlertid hurtigt, at der var tale om to journalister fra TV 2. De fortalte, at baggrunden for at de opsøgte ham var, at de var ved at lave research til et tv-program, og han blev lettet over, at de kunne fortælle, hvad alle brevene til selskabet handlede om.”

TV 2 har fremsendt kopi af brev af 27. februar 2015, underskrevet [Person G]. Af brevet fremgår bl.a. følgende:

”[...] Efterfølgende fik jeg besøg af 2 x 2 rocker typer og fogeden og skat og politiet, efter rockerne havde været der købte jeg egekæppen (boldtræet) [...]”

Af CVR fremgår følgende:

”[Selskab F] ApS under konkurs

[...]

02.07.2014 [...]

Den 12.05.2014 blev det registreret, at [Direktør A] [...] var indtrådt i direktionen den 10.03.2014. [Direktør] har oplyst overfor Erhvervsstyrelsen, at han på intet tidspunkt har påtaget hvervet som medlem af selskabets direktion. [Direktør A] er registreret udtrådt af direktionen den 02.07.2014 pr. 10.03.2014.”

Af CVR fremgår følgende:

”[Selskab I] ApS under konkurs [dateret 18. marts 2015] [...]

Adresse: [...] c/o [Person H] [Adresse B] [...]

31.03.2014: [...] Ny adresse: c/o [Person H], [Adresse B].

Udtrådt af direktionen: [Person I], den 11.12.2013.

Indtrådt i direktionen: [Person H] (adm. dir.), [Adresse B], den 11.12.2013.

22.01.2013: [...] Ny adresse: [Adresse C] [...]”

Af SKATs brev til [Selskab I] ApS af 24. september 2014 fremgår blandt andet følgende:

”Selskabet har ikke indsendt momsangivelser for 2013. Selskabets momsangivelse for 2013 er foreløbigt sat til 11.000 kr.

Selskabet har i 2013 angivet løn vedr. én ansat, i alt 634.910 kr.

Da selskabet ikke har indsendt nogen form for regnskabsmateriale til SKAT er vi alene i besiddelse af fakturaer udstedt af selskabet til kunderne [Selskab P] ApS, [Selskab Q] ApS, [Selskab N] ApS, [Selskab

Js andet navn] A/S [Selskab J], [Selskab N] ApS og [Selskab M] ApS samt det årsregnskab for 2013, som selskabet har indsendt til Erhvervsstyrelsen.

[...]

Betaling for fakturaer udstedt af selskabet er som nævnt tilgået selskaberne [Selskab H] ApS og [Selskab T] ApS, hvorfra de i vidt omfang er hævet kontant eller videreoverført til andre selskaber, hvor de er hævet kontant. Disse overførsler kan derfor ikke anses for overførsler til underleverandører af momsbelagte fradragsberettigede ydelser, men må anses for hævninger af kontanter til brug for udbetaling af sort løn.”

Af TV 2s mail af 11. november 2014 til [Klager] fremgår blandt andet følgende:

”D. 24. og 27. november sender TV 2 programmerne Operation X: De falske direktører del 1 og 2. I programmer bliver der rejst kritik af en række selskaber, hvor du har været involveret på den ene eller anden måde. Vi forsøgte første gang d. 2. september at få dig i tale. Efterfølgende har vi været i skriftlig dialog om et tv-interview, som aldrig blev til noget trods gentagne løfter fra din side. Vi forsøgte derefter igen d. 24. oktober at stille dig en række spørgsmål. Optagelserne fra d. 2. september og d. 24. oktober vil blive vist i programmet.

Erhvervsstyrelsen har oplyst, at du har foretaget registreringer i 65 selskaber med dit NEMID. Der er primært tale om adresseændringer samt ændringer i direktionen på de respektive selskaber [...]

Kritikken der bliver rejst i programmerne går blandt andet ud på, at du har indsat direktører i selskaber, som de intet kender til [...]

SKAT udtaler i programmet, at kædesvindler er karakteriseret ved skraldespandsselskaber, som opbygger gæld til det offentlige for derefter at dreje nøglen. Skraldespandsselskaber er ofte blot postkasser på væg hvor det er mere end svært at finde ud af, hvad selskaberne reelt laver.

Vi er kommet i besiddelse af en række fakturaer fra [Selskab I] udsendt i løbet af 2013. Fakturaerne er sendt til selskaberne [Selskab Q], [Selskab N], [Selskab P], [Selskab M], [Selskab N] og [Selskab Js andet navn]. Ifølge SKAT er det dig, der repræsenterer [Selskab I] overfor kunderne. Vi har undersøgt de ydelser, som [Selskab I] skulle have leveret i det år, hvor selskaber i størstedelen af perioden havde en direktør, som efter eget udsagn ikke vidste, at han var direktør for selskabet. De leverede ydelser er drejer sig primært om mandskabsudlejning. Vi kan konstatere, at [Selskab I] kun har indrapporteret løn for én ansat i 2013, hvilket stemmer dårligt overens med, at selskabet har leveret mandskabsudlejning for 5,3 millioner kroner til de seks ovenstående kunder. Vi kan også konstatere, at kunderne har overført pengene til [Selskab T] og [Selskab H], hvorfra pengene er hævet kontant eller overført til andre selskaber. I [Selskab H] er det dig, der er hjernen ifølge direktør [Person F] og du har selv oplyst, at du er hovedansvarshaver i [Selskab T], som tidligere drev diskotek i Nakskov [...]

Vi har fået kontakt til en tidligere ansat hos [Selskab L]. Vi er dog også i besiddelse af en ansættelseskontrakt, hvoraf det fremgår, at han i virkeligheden skulle have arbejdet for [Selskab R] – et selskab han aldrig har hørt om. Ansættelseskontrakten formoder vi er fiktiv, da personen blev ansat ved en samtale på [Selskab L]/[Selskab J] og ikke af dig som ansvarlig direktør i [Selskab R] på det tidspunkt. Den tidligere flyttemand fortæller også, at han blev tilbudt en lille ”hvid” løn og resten som ”sort” kontant udbetaling. Han afslog tilbuddet og fandt et nyt job. Det var medarbejdere hos [Selskab L], der tilbød sort lønudbetaling og ikke [Selskab R], hvor han ellers – på papiret – var ansat.”

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

[Klager] har generelt klaget over indholdet i Operation X-udsendelserne og har fremhævet følgende klagepunkter:

[Person I]

[Person I] optræder i programmets første del (uden billede), hvor han udtaler, at han var indsat som direktør uden sit vidende. Dette nævnes yderligere to gange i programmet. I byretten var [Person I] indkaldt som vidne under strafansvar, og her udtalte han, at han var vidende om sit direktørjob, og fortalte kort, hvori hans opgaver bestod.

Det er ikke korrekt, at [Person I] ikke var vidende om aktiviteterne i selskabet, han forklarede blot, at han ikke stod for den daglige økonomistyring. Det er i øvrigt meget negativt ladet at kalde ham for stråmand, og som i programmet ufrivillig direktør, når dette ikke er tilfældet.

I en voiceover under rulleteksterne til første del af programmet bliver der sagt, at [Person I] har ændret sin forklaring efter programmet var lavet. Denne voiceover var ikke med på visningen på TV 2 Play. I anden del af programmet fremgår det ligeledes et par gange, at [Person I] var ufrivillig direktør, men denne gang uden efterfølgende dementi.

[Klager] klager over, at [Person I] overhovedet blev brugt/nævnt i programmet, når TV 2 var vidende om, at det fremførte ikke var sandt. Der er blevet klippet og redigeret i programmet mellem mødet i retten og visningen på TV 2 den 2. og 3. december 2014, og man har derfor haft rigelig tid til at klippe delen om [Person I] ud af programmet. Slutningen på anden del af programmet er lavet 1-2 dage før det sendes, da der refereres til oplysninger modtaget fra [Selskab J] ganske få dage tidligere. På denne baggrund må det have været muligt for TV 2 at klippe delen om [Person I] ud af programmet.

Konfrontation

I programmerne indgår optagelser foretaget i en endnu ikke åbnede restaurant i Birkerød. Man ser værten og hans hold gå ind ad en ulåst bagdør og igennem halvdelen af butikken, hvor [Klager] antræffes. [Klager] beder om, at kameraet slukkes, da deltagelse ikke er ønsket og om, at tv-holdet forlader stedet. Begge dele nægtes, hvorefter hele holdet må skubbes hele vejen baglæns gennem butikken og ud. Dette har man forberedt sig på. Man står klar med et ekstra kamera, der filmer ind af vinduet, da værten var smart nok til at træde et skridt til siden, da resten af holdet kom ud af bagdøren. [Klager] klager over, at man anvender optagelser foretaget på "ikke offentligt tilgængeligt område", da såvel den uåbnede restaurant som bagdør og parkeringsareal bag butikken er privat område. Det må være muligt at frabede sig at deltage i et underholdningsprogram.

[Klager] havde gentagne gange bedt TV 2 om at fremsende konkrete spørgsmål, og blev ved med at modtage en meget bred spørgeramme, som var umulig at forholde sig til. Journalisterne har på intet tidspunkt været interesserede i at modtage konkret dokumentation fra [Klager], men har kun ønsket en uokumenteret konfrontation.

Legitimation på indsatte direktører

Det nævnes i programmet, at [Klager] har skrevet til Operation X, at han har set legitimation på de indsatte direktører, før de blev indsat. Dette får karakter af, at [Klager] "påstår", men det fremgår ikke af programmet, at han fremsendte kopier af legitimation til Operation X. [Klager] har kun fremsendt kopi af legitimation på én person, fordi det var den eneste han kunne afkode, at TV 2 spurgte ind til. Det bemærkes, at han fremsendte denne uopfordret. TV 2 har aldrig kommenteret på dette eller ønsket at se dokumentation vedrørende yderligere registreringer.

[Klager] klager over, at han bliver fremstillet på en uvederhæftig måde, til trods for at Operation X rent faktisk har dokumentationen.

Brevhemmeligheden

[Klager] klager ligeledes over at der i programmet anvendes post, der er ulovligt åbnet. Forholdet er politianmeldt.

Brevet fra SKAT er et internt privat dokument mellem SKAT og selskabet. SKAT må under ingen omstændigheder offentliggøre et sådan brev. Der er altså ikke tale om et offentligt dokument, og TV 2 burde ikke have offentliggjort det.

Brevet er et "forslag til afgørelse", som baserer sig på, at SKAT ikke har modtaget selskabets bilag og derfor gætter sig til en afgørelse. Dette er et effektivt redskab til at få selskaber til at fremsende de ønskede bilag. Indholdet i brevet er derfor kun i meget ringe grad baseret på fakta.

Selskabets direktør har fraflyttet adressen og glemt at ændre adressen på selskabet, hvorfor [Person G] fortsætter med at modtage post på sin adresse. Proceduren hos SKAT er, at hvis posten kommer retur fra selskabets adresse, så genfremsendes den til direktøren privat. Da [Person G] og Operation X tager selskabets post og ikke returnerer den eller nægter at modtage den, så bliver den følgelig aldrig fremsendt til direktøren privat. Denne post er således aldrig modtaget i selskabet, som derfor intet kendskab har til den, og alle frister angivet af SKAT er derfor umulige at overholde.

Brevet fra SKAT, som TV 2 henviser til, bliver aldrig bragt op i mailkorrespondancen, men fungerer som omdrejningspunkt for begge dele af programmet.

[Person G]s forklaring om "besøg af skumle typer"

I programmet indgår et interview med [Person G], som bor på adressen, hvor selskabet [Selskab I] ApS har haft adresse. Han forklarer, at der på et tidspunkt kom nogle skumle typer, han troede ville udøve inkassovirksomhed, hvorefter han fortalte om det boldtræ, han havde ved sengen. [Klager] klager over, at det i retten, hvor [Person G] mødte som vidne under strafansvar, fremgik, at denne oplevelse for [Person G] var baseret på første gang, hvor Monday Production [som producerede programmet] kom besøg i deres grå Transporter, og flere folk var sprunget ud af vognen med kurs mod hans ejendom. Retsbogen er kortet lidt ned, men de eneste [Person G] ellers fortalte at have haft på besøg var henholdsvis politiet og SKAT. Selskabet har ingen gældsposter til anden side, så TV 2 må redegøre for, hvilke skumle personer der er tale om i relation til selskabet

[Klager] har en mistanke om, at man med vilje interviewer og klipper, så forholdene virker så dramatiske som muligt, vel vidende, at man selv har skabt denne situation.

Sorte lønninger og kædesvindler

Generelt fremføres der over de to dele af programmet grove udokumenterede påstande om kædesvig og sort arbejde, som efterfølgende i afslutningen på programmets anden del stort set fuldstændig dementeres. [Klager] klager over, at man ikke kan fremføre udokumenterede påstande og tro, det er i orden, fordi man lige dementerer det til sidst i en programrække.

2.2 TV 2s synspunkter

TV 2 har indledningsvist anført, at programmerne sætter fokus på fænomenet kædesvindler i selskaber med begrænset hæftelse og behandler i den forbindelse et net af selskaber, i forhold til hvilket [Klager] indtager en central plads. Herudover sætter programmerne fokus på de sikkerhedsproblemer, der er omkring selskabsstiftelser og selskabsregistreringer.

Redaktionen har via aktindsigt hos Erhvervsstyrelsen fået oplyst, at [Klager] har forbindelse til 65 selskaber enten som direktør eller som anmelder af registreringer i CVR. [Klager] har selv oplyst, at det snarere drejer sig om hundredvis af selskaber. 50 af de 65 selskaber var ved tv-produktionens start gået konkurs og tre selskaber var opløst. I programmet behandles de resterende på daværende tidspunkt 12 aktive selskaber. Efter udsendelsestidspunktet blev yderligere fire selskaber taget under konkursbehandling, blandt andet [Selskab I] ApS og [Selskab H] ApS.

I første del af programmet undersøges forhold omkring direktørerne i flere af de 12 aktive selskaber. Det viser sig, at flere af selskaberne udadtil er repræsenteret af en stråmandsdirektør. Stråmændene og selskabets kunder peger på, at [Klager] reelt repræsenterer flere af selskaberne. [Klager] oplyser i øvrigt selv, at han repræsenterer halvdelen af anpartskapitalen i [Selskab I] ApS.

I anden del af programmet undersøges med udgangspunkt i et centralt brev fra SKAT samhandlen mellem selskabet [Selskab I] ApS og dets kunder med henblik på en undersøgelse af pengestrømmen.

Inden programmerne blev sendt indgav [Klager] forbudsbegæring mod TV 2 og Monday Production, som har produceret programmerne for TV 2. Begæringen blev behandlet i Københavns Byret den 25. november 2014. Forhandlingerne blev ikke afsluttet, men af retten udsat på [Klager]s stillingtagen til, om sagen skulle fortsætte. Den 26. november 2014 hævdede [Klager] sagen. Retten tilkendte Monday Production og TV 2 fulde sagsomkostninger, hvilket blev stadfæstet af Østre Landsret.

[Person I]

TV 2 har anført, at det var relevant at nævne [Person I] i programmet og konfrontere ham, fordi han var registreret som direktør for [Selskab I] ApS i perioden 22. januar 2013 til 11. december 2013. Selskabet havde ifølge årsregnskabet 2013 en omsætning på 6,7 mio. kr.

Redaktionen talte flere gange med [Person I] i løbet af researchen. Hver gang sagde [Person I], at han ikke var bekendt med, at han var indsat som direktør i [Selskab I] ApS.

Under forbudssagen den 25. november 2014 forklarede [Person I] imidlertid, at han var vidende om, at han var indsat som direktør, men at han intet kendte til selskabets drift, at han ingen arbejdsopgaver havde i forhold til [Selskab I] ApS, og at han heller ikke modtog honorar for varetagelsen af direktørposten. [Person I] forklarede således med sine egne ord under forbudssagen, at han var frivillig stråmand i selskabet.

TV 2 havde af tidsmæssige årsager ikke mulighed for i perioden mellem forbudssagens afslutning og udsendelsen af første del af programmet at foretage ændringer i selve optagelserne i programmet og dermed indsætte speaken inde i programmet. Det skyldes at omtalen i første del af programmet hidrørte fra optagelser foretaget på bestemt location og ikke bare speakede oplysninger.

Voiceoveren ligger nu på de versioner af programmet, som ligger på TV 2 Play.

I anden del af programmet næves blot, at [Person I] er stråmand, og ikke om det er frivilligt eller ufrivilligt.

Konfrontation

Redaktionen og [Klager] havde inden konfrontationen korresponderet pr. mail, og den 2. september 2014 forsøgte redaktionen første gang at tale med [Klager]. Det var på parkeringspladsen ved Kajerødvej 5A, Birkerød. [Klager] ønskede dog ikke at tale med TV 2. Efterfølgende var han i skriftlig dialog med TV 2 om et tv-interview, som dog aldrig blev til noget trods gentagne løfter fra [Klager]s side.

Baggrunden for redaktionens ønske om at konfrontere [Klager] den 24. oktober 2014 var først og fremmest, at redaktionen var kommet i besiddelse af en lang række nye oplysninger, herunder at fire af de tolv selskaber var taget under tvangsopløsning samt eksistensen af et brev fra SKAT.

SKAT nævner i brevet, at [Selskab I]s kunder oplyser, at [Klager] udadtil har repræsenteret [Selskab I] overfor selskabets kunder. Brevet er vedlagt en række fakturaer udstedt af [Selskab I], hvor man kan se, at [Selskab I] har leveret en lang række mandskabs- og transportydelser til seks navngivne kunder. Af brevet fremgår endvidere, at [Selskab I] kun har haft én registreret medarbejder på lønningslisten, uanset at mængden af fakturerede mandetimer svarer til ti fuldtidsansatte. Det fremgår også af brevet, at betaling for fakturaer udstedt af [Selskab I] er tilgået andre selskaber kontrolleret af [Klager] ([Selskab H] ApS og [Selskab T] ApS), og derefter hævet kontant. SKAT formoder, at beløbene er brugt til sorte aflønninger. Brevet afstedkom således en række nye spørgsmål, som redaktionen gerne ville stille [Klager]. [Klager] var dog tilbageholdende med at svare på redaktionens spørgsmål, som blev fremsendt pr. mail. [Klager] oplyste gentagne gange, at han var positiv overfor et interview.

Derfor forsøgte Operation X på ny den 24. oktober 2014 at stille [Klager] en række spørgsmål. Det var redaktionens forventning, at han kunne findes i restauranten, derfor konfronterede de ham der.

Det kan lægges til grund, at redaktionen den 24. oktober 2014 uanmeldt opsøgte [Klager] i nogle lokaler på Kajerødvej 5 A, Birkerød, hvor [Klager] på optagelsestidspunktet var i gang med at åbne en restaurant.

Redaktionen gik ind ad en ulåst bagdør. [Studievært] råbte ”hallo”. Da ingen svarede, gik han lidt længere ind lokalet. Hvor han blev mødt af en yngre mand. [Studievært] spurgte efter [Klager], og personen pegede ind i det tilstødende lokale.

Det er ikke i sig selv i strid med de presseetiske regler at bringe optagelser optaget på et ”ikke frit tilgængeligt sted”. Det følger af de presseetiske regler pkt. B.1, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Bedømmelsen af offentliggørelsen af konfrontationsoptagelserne skal således ske på baggrund af en afvejning af hensynet til [Klager]s privatliv overfor hensynet til den offentlige interesse i at bringe optagelsen og omtalen vedrørende [Klager]. Under afvejningen er det afgørende at have følgende for øje: For at medierne, herunder TV 2 kan udøve deres rolle som ”public watchdog” er det nødvendigt, at medierne ikke hindres unødigt i at kunne udøve kritisk journalistik, uanset om den, kritikken vedrører, finder det ubehageligt.

Redaktionen har dokumentation for, at [Klager] reelt står bag en række af de selskaber, der undersøges i programmet, samt at [Klager] har forbindelse til pågået kædesvindel. Der er tale om behandling og afdækning af et emne af væsentlig offentlig interesse, og [Klager] må derfor tåle offentlig eksponering.

Det er uomtvisteligt, at TV 2 i afdækningen af sagen er berettiget til at afsløre [Klager]s identitet, herunder vise billeder af ham. Dertil kommer, at [Studievært] stiller spørgsmål, der ligger indenfor den ramme, som [Klager] var blevet oplyst om pr. mail.

En eventuel krænkelse af [Klager]s privatliv i forbindelse med konfrontationen må således karakteriseres som lille, og hensynet til hans privatliv skal derfor i det hele taget tillægges beskeden vægt i afvejningen mellem den offentlige interesse og hans privatliv.

Det er endvidere relevant og nødvendigt overfor seerne at vise, at redaktionen forsøger at få svar på sine spørgsmål.

[Klager] indleder samtalen med at sige, at [Studievært] ikke kan komme uanmeldt med et kamera. Derefter svarer [Klager] alligevel på flere af [Studievært]s spørgsmål. Der er tale om svar, som ikke fremgår af den skriftlige korrespondance.

TV 2 er opmærksom på, at et nej til at give interview skal respekteres. Det er herudover TV 2s opfattelse, at det ikke er i strid med god presseskik at stille og offentliggøre spørgsmål efter et indledende ”nej”, når der rent faktisk gives indholdsmæssige svar af betydning for offentligheden. Det er TV 2s opfattelse, at dette er tilfældet i nærværende sag.

Samlet set er det TV 2s opfattelse, at hensynet til offentlighedens interesse skal veje tungere i denne sag end hensynet til privatlivets fred.

Legitimation på indsatte direktører

I slutningen af første del af programmet opsummeres hovedpunkterne i [Klager]s svar vedrørende de anklager, der fremsættes mod ham i første del af programmet:

”På trods af det, har [Klager] skrevet til os, at det hele er en stor misforståelse.

Studievært: Han skriver, at de firmaer, som vi har kigget på, har en helt almindelig drift indenfor rengøring-, transport- og byggebranchen. Og vedrørende de mange registreringer [Klager] har stået for i selskabsregistret, så har han for en stor dels vedkommende blot fungeret som en slags konsulent. Når han har indsat direktører, så er det sket på vegne af ejerne i firmaet, som har præsenteret ham for legitimation for de som skulle indsættes, skriver han.”

TV 2 forstår klagepunktet således, at [Klager] for det første klager over, at TV 2 ikke i det bragte svar tilføjede, at [Klager] havde sendt kopi af legitimation på én af de direktører, han havde indsat samt for det andet, at TV 2 ikke undervejs i researchen anmodede [Klager] om yderligere legitimationskopier.

[Klager] sendte den 11. september 2014 pr. mail en kopi af brev af samme dato til Erhvervsstyrelsen. Brevet til Erhvervsstyrelsen var bilagt legitimation på en direktør [Direktør], som [Klager] indsatte i sel-

skabet [Selskab F] ApS. [Direktør] var ikke bekendt med, at han var indsat som direktør af [Klager]. [Direktør] undrer sig endvidere over, hvordan [Klager] er kommet i besiddelse af paskopi, da de to aldrig har mødt hinanden eller korresponderet i øvrigt. [Direktør] er i dag registreret som ”uretmæssigt indsat” i CVR.

TV 2 finder ikke, at det er nødvendigt at oplyse, at redaktionen dermed var blevet forevist kopi af legitimation på én af de mange direktører, som [Klager] har anmeldt i det elektroniske selskabsregister. TV 2 har redigeringsfrihed til på loyal vis at beslutte, hvorledes [Klager]s svar skal opsummeres. Der må overlades TV 2 et betydeligt skøn i forbindelse med udøvelsen af redigeringsfriheden.

Det er herefter TV 2s opfattelse, at opsummeringen af hovedpunkterne i [Klager]s svar på kritikpunkterne i programmet ikke er i strid med god presseskik.

[Klager] skriver i sin mail af 20. februar 2015, at han ikke har kunnet afkode, at TV 2 spurgte ind til flere end én person, som [Klager] havde indsat som direktør, og at TV 2 aldrig har kommenteret dette eller ønsket at se hans dokumentation vedrørende yderligere registreringer.

Som det fremgår af følgende uddrag fra mailkorrespondancen mellem [Klager] og redaktionen, har redaktionen spurgt ind til en række direktører, indsat af [Klager]:

26. september 2014:

”I forhold til [Selskab F], har du indsat både [Direktør A] og [Person E] som direktører. Inden af dem har været reelle direktører i selskabet. Hvorfor indsætter du direktører, der ikke er vidende om det? Hvem har bedt dig indsætte disse personer?”

2. oktober 2014:

”Derudover vil vi også gerne spørge ind til de ændringer, du har lavet i [Selskab A] og [Selskab V], hvor vi har konstateret, at endnu en person har været direktør uden at vide det. Også her er det dig, der har lavet registreringen. [Person A] er én blandt flere, som hævder, at han har været registreret som direktør mod sin vilje/vidende.”

11. november 2014:

”Kritikken der bliver rejst i programmerne går blandt andet på, at du har indsat direktører i selskaber, som de intet kender til. Det drejer sig blandt andet om [Person A], som blev indsat som direktør i [Selskab A] og [Selskab V]. Du har i dit brev til Erhvervsstyrelsen 11. september oplyst, at du handlede på anvisning af anpartshaver. Det drejer sig også om [Person C], som ikke ved, hvordan han er blevet direktør i [Selskab C]. Han oplyser, at han i den periode, hvor han var direktør sad i fængsel og var på Grønland. [Person B] [Person Bs andet navn] er derimod godt klar over, at han var direktør i [Selskab C], men selskabet blev tilsyneladende brugt til at foretage indkøb, som direktøren ikke var vidende om og som aldrig blev betalt. Der er i forbindelse med indkøbene afgivet falske underskrifter med navnet [Person Bs andet navn] – et efternavn som direktøren aldrig anvender.

[...]

Vi har talt med direktørerne i selskaberne. [Direktør B], som er direktør i [Selskab E] og [Selskab Ds andet navn] udtaler, at det er dig, der står for økonomi og administration i de to selskaber, hvor han er direktør. [Person I], som er tidligere direktør i [Selskab I] udtaler, at han blev indsat som direktør mod sit vidende. [Person H], som efterfølgende blev indsat som direktør i [Selskab I] har ingen kommentarer til selskabets drift. [Person E] og [Direktør A], som begge har været direktører i [Selskab F] udtaler ligeledes, at de ikke har været de reelle direktører i selskabet. [Direktør A] kender intet til selskabet og aner ikke, hvordan han er blevet direktør. Du har gjort opmærksom på, at du forinden registreringen af [Direktør A] havde modtaget behørig legitimation fra en [Person T]. [Person F] er på det tidspunkt, vi kontakter ham, direktør for [Selskab H] og [Selskab G]. Han udtaler, at det er dig, der er hjernen bag og, at han blev tilbudt stillingen af dig mod betaling. Ifølge [Person F] består direktørhvervet i, at han tager telefonen når den ringer.”

Det er således TV 2s opfattelse, at redaktionen, herunder med sine spørgsmål i de pågældende mails, har givet [Klager] rig mulighed for at sende kopier af legitimation, som han måtte mene var relevant, samt at TV 2 ikke har handlet i strid med de presseetiske regler.

Brevhemmeligheden

Hvorvidt brevhemmeligheden er brudt i den konkrete sag, er et spørgsmål, der henhører under domstolene.

[Person G] forklarede under forbudssagen, at han åbnede post adresseret til [Selskab I] ApS, som han modtog på sin adresse. Baggrunden for åbningen fremgår af [Person G]s forklaring. [Person G] forklarede ligeledes, at han havde udleveret dele af den åbnede post til Operation X.

[Klager] forklarede under forbudssagen, at han ejer en andel af [Selskab I] ApS. Ejerskabet er imidlertid udokumenteret. [Klager] har i øvrigt ingen anden officiel tilknytning til [Selskab I] ApS bortset fra, at han har været dirigent på selskabets seneste ordinære generalforsamling. Samtidig er [Selskab I] ApS pt. under tvangsopløsning.

Det er på denne baggrund TV 2s opfattelse, at [Klager] ingen retlig interesse har i at påberåbe sig brud på brevhemmeligheden i relation til et brev udstedt til [Selskab I] ApS, hverken i relation til selve åbningen af brevet, brevets overdragelse til Operation X eller til publiceringen af dele af brevets indhold.

Det er i øvrigt TV 2s opfattelse, at hverken [Person G] eller redaktionen har overtrådt straffelovens bestemmelser om brevhemmelighed, og at publiceringen af dele af brevets indhold ikke er i strid med hverken lovgivningen eller de presseetiske regler.

[Klager] har gjort gældende, at [Selskab I] ApS' direktør har glemt at ændre adressen på [Selskab I] ApS efter sin flytning. Faktum er dog, at direktøren aldrig boede på den adresse, som var registreret for [Selskab I] ApS. I øvrigt bemærkes, at det er [Klager], som har foretaget registreringsændringer i [Selskab I] ApS. Det følger af TV 2s aktindsigt hos Erhvervsstyrelsen. Det er således [Klager], der ikke har foretaget adresseændring på selskabet efter, at han utvivlsomt blev bekendt med, at selskabet havde adresse hos [Person G]. [Selskab I] ApS havde således også på konkurstidspunktet 27. januar 2015 adresse på [Person G]s adresse.

TV 2 bemærker, at SKAT i brevet henviser til breve af 13. december 2013 og 17. februar 2014. Disse breve er ikke modtaget af [Person G], idet adresseændringen til hans adresse først skete den 31. marts 2014, jf. CVR.

[Person G]s forklaring om "besøg af skumle typer"

Der er ikke tale om, at TV 2 "spinder en god historie". [Person G] sagde ved redaktionens første besøg, at han har haft besøg af nogle skumle typer. Det har gjort ham utryg, hvorfor han har et boldtræ stående ved sin seng. Interviewet indgår i programmet, og der er ikke klippet illoyalt i interviewet.

[Person G] forklarede i øvrigt under forbudssagen samstemmende med det, der fremgår af programmet, men retsbogen er upræcis på dette punkt. Som følge af retsbogens upræcise gengivelse har TV 2 efterfølgende indhentet en erklæring fra [Person G].

Fremstillingen vedrørende [Person G] strider således ikke mod god presseskik.

Sorte lønninger

Første del af programmet omtaler ikke sorte lønninger. I anden del af programmet bliver sorte lønninger omtalt i relation til selskaberne [Selskab L] A/S og [Selskab R] ApS samt i relation til [Selskab I] ApS. Både [Selskab L] A/S og [Selskab R] ApS var gået konkurs på udsendelsestidspunktet. [Klager] var direktør i [Selskab R] ApS på konkurstidspunktet. [Selskab R] ApS var underleverandør til [Selskab L].

Fra kurator i [Selskab L] A/S har redaktionen fået oplyst, at fakturaer udstedt af [Selskab R] ApS til [Selskab L] A/S ikke blev betalt til [Selskab R]s konto, men i stedet til en konto i et andet af [Klager]s selskaber ([Selskab S] ApS), hvorfra de blev hævet kontant. Endvidere er redaktionen kommet i besiddelse

se af en ansættelseskontrakt på en person, [Tidligere medarbejder], der medvirker i anden del af programmet. [Tidligere medarbejder] arbejdede som flyttemand i flyttefirmaet [Selskab J], men var på papiret ansat i [Selskab R] ApS. [Tidligere medarbejder] blev tilbudt at få en del af sin løn udbetalt sort.

[Selskab S] er også gået konkurs. Der er samlet krav på over 30 millioner kr. i konkursboerne efter [Selskab L] ApS, [Selskab R] ApS og [Selskab S] ApS.

I forhold til [Selskab I] ApS omtales sort arbejde i forbindelse med SKATs brev til [Selskab I] ApS:

”Betaling for fakturaer udstedt af selskabet [Selskab I] er som nævnt tilgået [Selskab H] ApS og [Selskab T] ApS, hvorfra de i vidt omfang er hævet kontant eller videreført til andre selskaber, hvorfra de er hævet kontant. Disse overførsler kan derfor ikke anses for overførsler til underleverandører af momsbelagte fradragsberettigede ydelser, men må anses for hævninger af kontanter til brug for udbetaling af sort løn.”

Kædesvindlen

Kædesvindlen menes at koste samfundet op mod tre milliarder om året. Svindlen foregår grundlæggende på den måde, at en kæde af virksomheder handler med hinanden. Den øverste virksomhed i kæden lægger en opgave hos en underentreprenør. Underentreprenøren viderefører opgaven til en under-underentreprenør osv. Det sidste selskab i kæden, er det, man kalder skraldespandsselskabet. Pengestrømmen kanaliseres ned gennem selskaberne og ender her. Skraldespandsselskaber burde så betale moms, SKAT og eventuelt andre udgifter til det offentlige. Men i stedet tømmes selskabet for midler, og det går konkurs med en stor gæld til det offentlige.

Morten Mørch Sørensen, SKAT, udtaler i første del af programmet, at kædesvindlen kendetegnes ved en række skraldespandsselskaber med følgende karakteristika:

- En direktør, som de ikke kan få fat i.
- Ingen synlig aktivitet på adressen
- Gæld til de offentlige
- Typisk indenfor rengørings-, bygge-/anlægs- og transportbranchen

Alle fire kendetegn er opfyldt i forhold til [Selskab I] ApS,

Af brevet fra SKAT til [Selskab I] ApS fremgår i øvrigt følgende:

Side 2:

”Efter SKATs opfattelse kan det ikke udelukkes, at de udstedte fakturaer er helt eller delvist fiktive”

Side 4:

”Betaling for fakturaer udstedt af selskabet ([Selskab I] ApS) er som nævnt tilgået selskaberne [Selskab H] ApS og [Selskab T] ApS, hvorfra de i vidt omfang er hævet kontant eller videreført til andre selskaber, hvorfra de er hævet kontant. Disse overførsler kan derfor ikke anses for overførsler til underleverandører af momsbelagte fradragsberettigede ydelser, men må anses for hævninger af kontanter til brug for udbetaling af sort løn.”

Side 5:

”Selskabet har ifølge udstedte fakturaer og årsregnskabet haft en omsætning på 6.717.752 ekskl. moms vedr. levering af arbejdsydelser på 12 måneder. Hvis faktureringsprisen ansættes til 250 kr./time ekskl. moms, har selskabet udfaktureret ca. 26.900 timer på 12 måneder svarende til ca. 2.241 timer pr. måned eller ca. 75 timer pr. dag. 75 timer pr. dag svarer til, at selskabet skulle have beskæftiget ca. 10 fuldtidsansatte 7 dage om ugen.”

Ifølge brevet fra SKAT, side to, skal [Selskab I]s tilsvarende af moms, A-skat og AM-bidrag forhøjes med i alt 4.647.930 kr.

[Selskab I] ApS er 27. januar 2015 taget under konkursbehandling, sandsynligvis fordi selskabet ikke har betalt skatterne og afgifterne.

Det der er foregået i [Selskab I] ApS kan derfor karakteriseres som kædesvind. På udsendelsestidspunktet var selskabet ikke taget under konkursbehandling, og fuldbyrdelsen af kædesvindlen var derfor ikke endeligt indtruffet. Derfor bliver der i slutningen af anden del af programmet sagt følgende:

”Vi kan ikke sige, at det der er foregået med [Klager]s selskaber er kædesvig, men der mangler en del penge, og der er i hvert fald foregået en masse ting som berettiger at stille spørgsmål.”

Det er underforstået, at ”[Klager]s selskaber” er de 12 selskaber, der behandles i programmet.

Det, der er foregået i [Selskab R] ApS, kan endvidere karakteriseres som kædesvind.

Det er samlet set TV 2s opfattelse, at der er belæg for omtalen i programmerne vedrørende kædesvind, og at omtalen er blevet tilstrækkeligt forelagt [Klager].

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget: Martin Lavesen, Dorthe Carlsen, Lene Sarup og John Meinert Jacobsen

Pressenævnet træffer afgørelse i sager om, hvorvidt der er sket en offentliggørelse i strid med god presseskik, og hvorvidt et medie er forpligtet til at offentliggøre et genmæle, jf. medieansvarslovens § 34 og § 40, jf. lovens § 36.

Spørgsmålet om, hvorvidt straffeloven er overtrådt, henhører under domstolene, og falder uden for nævnets kompetence. Pressenævnet kan derfor ikke tage stilling til, hvorvidt brevhemmeligheden er brudt i relation til brevene udleveret af [Person G] til TV 2. Pressenævnet kan heller ikke tage stilling til, hvorvidt TV 2 uberettiget har skaffet sig adgang til fremmed hus eller andet ikke frit tilgængeligt sted, eller ikke har forladt fremmed grund efter at være opfordret dertil.

God presseskik

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives er korrekte. Oplysninger, som kan være skadelige eller krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende. Forelæggelse bør ske således, at der gives den adspurgte rimelig tid til at svare. Berigtigelse af urigtige meddelelser skal finde sted på redaktørens eget initiativ, hvis og så snart kendskab til fejl af betydning i de bragte meddelelser indgår. Berigtigelsen skal foretages i en sådan form, at læserne får mulighed for at blive opmærksom på berigtigelsen. Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt A.1, A.3, A.7 og B.1.

[Person I]

Pressenævnet lægger til grund, at [Person I] i flere interviews med TV 2 har påstået, at han var uvidende om, at han var indsat som direktør, og at det først var under forbudssagen, at TV 2 blev opmærksom på, at dette ikke var tilfældet. TV 2 rettede fejlen i slutningen af første del af programmet i en voiceover.

Interviewet med [Person I] er en meget lille del af programmet. [Person I]s påstand i programmet, som han ændrede under forbudssagen, stemmer overens med de øvrige indsatte direktørers påstand om, at de er indsat som direktører uden deres vidende. Pressenævnet finder det uheldigt, at TV 2 ikke har fundet det muligt at nå at klippe [Person I]s udtalelser ud af programmet. Pressenævnet finder dog ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik, da det ikke ville have ændret det indtryk, seeren – på baggrund af de øvrige oplysninger i sagen, herunder udtalelser fra andre indsatte direktører – efterlades med. Endvidere er det Pressenævnets vurdering, at det for udsendelserne ikke har den store betydning, om [Person I]

var indsat som direktør eller var stråmand, uanset om det var frivilligt eller ej. TV 2 har – nu også på TV 2 Play – gjort seerne opmærksom på, at [Person I]s udtalelser i programmet ikke var de samme som under forbudssagen. Pressenævnet udtaler ikke kritik.

Konfrontation

I det konkrete tilfælde havde [Klager] indledningsvis oplyst til TV 2, at han gerne ville medvirke til et interview. TV 2 havde på den baggrund igennem længere tid ført en lang mailkorrespondance med [Klager] og herunder stillet ham en lang række spørgsmål. [Klager] mente til trods herfor, at spørgsmålene ikke var konkrete nok, og afviste derfor på et senere tidspunkt at lade sig interviewe. TV 2 forsøgte alligevel den 2. september 2014 at konfrontere [Klager], hvilket dog heller ikke førte til noget interview. Den 24. oktober 2014 forsøgte TV 2 endnu en gang at få et interview med [Klager] ved en (uåbnet) restaurant. [Klager] anmodede TV 2 om at forlade stedet.

Sædvanligvis bør et medie acceptere, hvis en person afviser at medvirke ved en tv-optagelse. I den konkrete situation svarede [Klager] på enkelte spørgsmål, mens han forsøgte at få TV 2 til at forlade ejendommen.

Pressenævnet finder, at spørgsmålene lå inden for den spørgeramme, som TV 2 havde meddelt [Klager] i den forudgående omfattende mailkorrespondance mellem [Klager] og TV 2, og finder efter en samlet vurdering ikke, at TV 2 har tilsidesat god presseskik.

Legitimation på indsatte direktører

Pressenævnet bemærker indledningsvis, at redaktøren i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet er berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at afvise at omtale forhold, der for en af deltagerne forekommer centrale.

Det fremgår af klagen, at [Klager] er af den opfattelse, at baggrunden for, at [Klager] til TV 2 kun fremsendte legitimation på én af de af ham indsatte direktører, er, at det var den eneste, han kunne afkode, at TV 2 spurgte ind til.

Pressenævnet lægger efter parternes oplysninger til grund, at der er tale om, at [Klager] i september 2014 til TV 2 fremsendte kopi af sit brev til Erhvervsstyrelsen. Brevet var vedlagt legitimation på en direktør [Direktør]. Denne direktør blev imidlertid senere registreret i CVR som uretmæssigt indsat i direktionen i [Selskab X] ApS. Pressenævnet finder derfor ikke, at TV 2 har tilsidesat god presseskik ved ikke at omtale, at TV 2 var blevet forevist legitimation på én af de mange direktører, som angiver sig uretmæssigt indsat som direktører i diverse selskaber.

Endvidere ses det af mailkorrespondancen mellem [Klager] og TV 2 forud for udsendelserne, at TV 2 flere gange fremlagde en række af navne på de direktører, som føler sig uretmæssigt indsat i diverse selskaber, og som TV 2 har været i kontakt med. Det er herefter Pressenævnets opfattelse, at TV 2 har givet [Klager] mulighed for at sende den legitimation på indsatte direktører, som han måtte mene, var relevant. Pressenævnet finder derfor ikke, at TV 2 har overtrådt presseetiske regler.

Brevet fra SKAT til [Selskab I] ApS

Det fremgår af klagen, at [Klager] klager over, dels at hverken [Person G] eller TV 2 returnerede brevet til SKAT, dels at brevet blev offentliggjort og i den forbindelse, at det ikke blev forelagt ham inden offentliggørelsen.

Pressenævnet har efter de presseetiske regler ikke kompetence til at tage stilling til, om [Person G] eller TV 2 burde have returneret brevet til SKAT.

Videre bemærker nævnet, at det ikke er i modstrid med de presseetiske regler, at et medie modtager materiale, uanset om materialet er undergivet tavshedspligt eller af andre grunde bør behandles fortroligt.

Offentliggørelse af oplysninger, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtalte. Nævnet finder ikke, at oplysningerne i brevet var af en sådan karakter, at TV 2 ved at offentliggøre disse har handlet i strid med god presseskik.

Brevet fra SKAT til [Selskab I] ApS er dateret den 24. september 2014. TV 2 fremsendte den 11. november 2014 en mail til [Klager], hvoraf informationerne fra brevet fra SKAT til [Selskab I] ApS omtales. Mailen blev sendt til den samme adresse, som den øvrige mailkorrespondance med [Klager] er blevet sendt til og fra. Pressenævnet lægger efter parternes oplysning til grund, at [Klager] ikke besvarede mailen fra TV 2.

Pressenævnet finder på den baggrund, at TV 2 har forelagt oplysningerne i brevet fra SKAT for [Klager]. Pressenævnet udtaler ikke kritik.

[Person G]s forklaring om besøg af "skumle typer"

Uanset, at det af retsbogen fra forbudssagen fremgår, at [Person G] har følt sig truet af TV 2s journalister, før han blev klar over, hvem de var, finder Pressenævnet ikke grundlag for at udtale kritik. TV 2 kan og skal ikke dokumentere, hvorvidt [Person G] i almindelighed har følt sig truet, eller hvorvidt han har haft grundlag for at føle sig truet. Der er tale om [Person G]s personlige vurdering af situationen. Pressenævnet udtaler ikke kritik.

Sorte lønninger

Sorte lønninger omtales i udsendelsen i relation til selskaberne [Selskab L] A/S, [Selskab R] ApS og [Selskab I] ApS, som [Klager] har eller har haft en tilknytning til.

Det fremgår af brevet af 24. september 2014 fra SKAT til [Selskab I] ApS, at overførslerne mellem [Selskab I] ApS og de øvrige selskaber må anses som hævnninger af kontanter til brug for udbetaling af sort løn. Endvidere fremgår det af udtalelsen fra flyttemanden [Tidligere medarbejder], som blev tilbudt ansættelse i flyttefirmaet [Selskab J], men på papiret var ansat i [Selskab R] ApS, at han blev tilbudt at få en del af sin løn udbetalt sort.

Pressenævnet finder, at oplysningerne om, at selskaber med tilknytning til [Klager] udbetaler en del af lønnen "sort", kan være skadelig for [Klager]. TV 2 skulle derfor forelægge oplysningen for ham og give ham mulighed for at fremsætte sine kommentarer til oplysningerne, før historien blev bragt.

Oplysningerne nævnes i mailen af 11. november 2014 til [Klager]. Jf. ovenfor under punktet *Brevet fra SKAT til [Selskab I] ApS* lægger nævnet til grund, at oplysningerne således blev forelagt for [Klager], og at han havde mulighed for at fremsætte sine kommentarer til TV 2, før historien blev offentliggjort. Pressenævnet udtaler ikke kritik.

Kædesvindler

Pressenævnet lægger til grund, at en medarbejder fra SKAT i første del af programmet oplister de kendetegn som gør sig gældende for kædesvindler. Pressenævnet finder, at TV 2 på tilstrækkelig vis dokumenterer, at de kendetegn, som SKAT-medarbejderen opstiller i programmet gør sig gældende for blandt andet [Selskab I] ApS, som [Klager] har en relation til. Dog er selskabet på tidspunktet for udsendelsen ikke taget under konkursbehandling, hvorfor det ikke endeligt kan afgøres, at der er tale om kædesvindler i alle de tolv undersøgte selskaber. På denne baggrund finder Pressenævnet det berettiget, at TV 2 i slutningen af programmet konkluderer, at det ikke er sikkert, at der er tale om kædesvindler, men at der foregår nogle ting, som berettiger, at man stiller spørgsmål.

TV 2 har pr. mail af 11. november 2014 forelagt [Klager] SKATs udtalelser og TV 2s konklusion. Mailen blev sendt til den samme adresse, som den øvrige mailkorrespondance med [Klager] er blevet sendt til og fra. Pressenævnet lægger endvidere til grund, at [Klager] ikke besvarede mailen fra TV 2.

Pressenævnet finder på den baggrund ikke, at der er grundlag for at udtale kritik af, at TV 2 omtaler kædesvindler i programmet.

Pressenævnet finder heller ikke i øvrigt grundlag for at udtale kritik i anledning af programmet.
Afgjort den 21. april 2015